

Druk nr 779
Warszawa, 26 lipca 2002 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-104-02

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy stanowiący realizację strategii Gospodarczej Rządu SLD-UP-PSL "Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca"

- **o zmianie ustawy- Prawo telekomunikacyjne** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy dotyczy pakietu "Infrastruktura - klucz do rozwoju"

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

Ustawa
z dnia 2002 r.
o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz.852, z 2001r. Nr 122, poz.1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

”Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent - podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej na piśmie z operatorem lub z podmiotem udostępniającym usługi telekomunikacyjne,
- 2) aparatura – urządzenia elektryczne i elektroniczne oraz instalacje i systemy, które zawierają podzespoły elektryczne lub elektroniczne,
- 3) dzierżawa łączy telekomunikacyjnych - usługę telekomunikacyjną polegającą na zapewnianiu możliwości transmisji sygnałów pomiędzy określonymi punktami sieci telekomunikacyjnej, bez komutacji wykonywanej na żądanie użytkownika lub przez niego nadzorowanej i z zachowaniem tej samej postaci sygnałów: wejściowego i wyjściowego,
- 4) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – możliwość korzystania z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalająca na korzystanie z:
 - a) pełnego pasma częstotliwości pętli abonenckiej - pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej lub
 - b) niegłosowego pasma częstotliwości pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez jej operatora do świadczenia usług telefonicznych - współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej,
- 5) eksploatacja sieci telekomunikacyjnych - faktyczne i bezpośrednie dysponowanie całością funkcji urządzeń i sieci zapewniających telekomunikację,
- 6) infrastruktura telekomunikacyjna - urządzenia telekomunikacyjne, nie będące urządzeniami końcowymi, linie, kanalizację, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji,
- 7) interoperacyjność sieci - zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach,
- 8) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni i urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,
- 9) kompatybilność elektromagnetyczna - zdolność aparatury do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych,
- 10) komutacja - zestawianie połączeń przez wybór docelowego punktu zakończenia sieci spośród wielu możliwych zakończeń sieci,
- 11) lokalna pętla abonencka – obwód łączący zakończenie sieci bezpośrednio z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem,
- 12) lokalna podpętla abonencka - obwód łączący zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej,
- 13) międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne – przepisy dotyczące zadań oraz zasad wykonywania służb radiokomunikacyjnych, określone w umowach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską i ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej,

- 14) numer alarmowy - numer, ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, przeznaczony dla inicjowania połączeń ze służbami powołanymi ustawowo do niesienia pomocy,
- 15) odporność na zaburzenia elektromagnetyczne – zdolność aparatury do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zaburzeń elektromagnetycznych,
- 16) operator - przedsiębiorcę, uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzącego działalność polegającą na eksploatacji sieci publicznej lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych w sieci publicznej,
- 17) operator publiczny - operatora wykonującego działalność telekomunikacyjną na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego,
- 18) połączenie sieci telekomunikacyjnych - fizyczne i funkcjonalne połączenie sieci telekomunikacyjnych, eksploatowanych przez tego samego operatora lub przez różnych operatorów, w celu zapewniania telekomunikacji użytkownikom tych sieci lub świadczenia usług telekomunikacyjnych zarówno przez operatorów łączonych sieci, jak i przez inne podmioty mające dostęp do sieci,
- 19) publiczna sieć telefoniczna - sieć publiczną stosująca techniki komutacji, wymagającą wykorzystania zasobów numeracji,
- 20) ruchoma publiczna sieć telefoniczna – publiczną sieć telefoniczną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji,
- 21) stacjonarna publiczna sieć telefoniczna - publiczną sieć telefoniczną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację,
- 22) służba radiokomunikacyjna - nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych,
- 23) służba radiokomunikacyjna amatorska - służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie, wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych,
- 24) satelitarna stacja naziemna - urządzenie radiowe lub zestaw urządzeń radiowych, umieszczone na powierzchni Ziemi, przeznaczone do łączności z urządzeniami lub zestawami urządzeń, umieszczonymi na sztucznych satelitach Ziemi,
- 25) sieć publiczna - sieć telekomunikacyjną, nie będącą siecią wewnętrzną, służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 26) sieć telekomunikacyjna - urządzenia telekomunikacyjne i linie telekomunikacyjne, zestawione i połączone w sposób umożliwiający przekaz sygnałów pomiędzy określonymi zakończeniami sieci, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 27) sieć wewnętrzna - sieć telekomunikacyjną eksploatowaną przez podmiot wyłącznie dla własnych potrzeb lub założoną w budynkach niemieszkalnych usytuowanych na terenie jednej nieruchomości gruntowej,
- 28) strefa numeracyjna – część obszaru kraju, dla którego ustalono wskaźnik strefy numeracyjnej w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych,
- 29) telekomunikacja - nadawanie, odbiór lub transmisję informacji jakiegokolwiek natury za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 30) udostępnianie usług telekomunikacyjnych - działalność gospodarczą polegającą na zapewnianiu dostępu do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez operatora,
- 31) urządzenie końcowe - urządzenie telekomunikacyjne lub jego podzespół przeznaczony do współpracy z siecią publiczną, dołączane bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci publicznej,
- 32) urządzenie telekomunikacyjne - urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji,
- 33) urządzenie radiowe - urządzenie telekomunikacyjne wykorzystujące fale radiowe,
- 34) usługa międzynarodowa - usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów do zakończenia sieci lub jej punktu nie będącego zakończeniem sieci, zlokalizowanego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 35) usługa międzystrefowa - usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów do zakończenia sieci zlokalizowanego w innej strefie numeracyjnej,
- 36) usługa telefoniczna - usługę telekomunikacyjną polegającą na bezpośredniej transmisji, za pomocą sieci publicznej wykorzystującej technikę komutacji lub sieci publicznych wykorzystujących technikę komutacji, sygnałów mowy, w czasie rzeczywistym, w taki sposób, że każdy użytkownik może użyć urządzenia końcowego dołączonego do określonego zakończenia sieci dla komunikowania się z innym użytkownikiem innego urządzenia końcowego, dołączonego do innego zakończenia sieci,
- 37) usługa telekomunikacyjna - działalność gospodarczą polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów w sieciach telekomunikacyjnych,

- 38) użytkownik - podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępniania takich usług,
 - 39) użytkownik końcowy - podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępniania, dla zaspokojenia własnych potrzeb,
 - 40) zaburzenie elektromagnetyczne - dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania aparatury albo niekorzystnie wpłynąć na materię żywą i nieżywą,
 - 41) zakończenie sieci - punkt sieci telekomunikacyjnej przeznaczony do zapewniania użytkownikowi dostępu do sieci,
 - 42) zasoby orbitalne - pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.”;
- 2) **w art. 4 :**
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - dla własnych potrzeb,
 - 2) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - w odniesieniu do sieci telefonicznej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,”
 - b) skreśla się ust. 2;
 - c) ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, mogą w zakresie swojej właściwości określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1- 3, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane organy i jednostki organizacyjne, oraz jednostki wymienione w ust. 1 pkt 3, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.”;
- 3) **w art. 7 w ust. 2** skreśla się wyrazy „o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2”;
- 4) **w art. 8:**
- a) **w ust. 1** zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URTiP wydaje zezwolenie operatorowi uprawnionemu na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który zamierza wykonywać działalność telekomunikacyjną, jeżeli nie zachodzą:”;
 - b) **ust. 2** otrzymuje brzmienie:

„2. Odmowa wydania zezwolenia z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, następuje po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzającej, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.”;
- 5) skreśla się **art. 9;**
- 6) **w art. 10 w ust. 2** skreśla się pkt 5;
- 7) **w art. 12 ust. 4** otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy operator przestał spełniać warunek określony w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), zezwolenie cofa się na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzającej, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.”;
- 8) **po art. 13** dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Operator nie może posiadać na tym samym obszarze geograficznym zezwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1, o ile jednocześnie zachodzą następujące warunki:

 - 1) Skarb Państwa posiada większościowy pakiet akcji lub udziałów w tym podmiocie,

- 2) jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 2,
- 3) eksploatuje sieć publiczną przeznaczoną do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych na podstawie uprawnienia wyłącznego.”;

9) w art. 14:

a) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy „jest niekompletne lub”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust.2 pkt 3, Prezes URTiP zgłasza sprzeciw, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, nie wymaga uzasadnienia.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej i tryb jego składania, mając na uwadze rodzaj zgłaszanej działalności telekomunikacyjnej oraz formę prawną przedsiębiorcy zgłaszającego tę działalność.”;

10) w art. 14a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes URTiP zgłasza sprzeciw, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, nie wymaga uzasadnienia.”;

11) w art. 18 :

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 2a, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, a także jeżeli:

- 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2,
- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:

- a) są dostępne,
- b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
- c) mogą być ochronione przed zakłóceniami,
- d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,

3) wnioskodawca przedłoży:

- a) dokument potwierdzający spełnianie zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, jeżeli urządzenie podlega obowiązkowej ocenie zgodności,
- b) wymagane świadectwo operatora radiowego,
- c) wymagane zezwolenie, do którego wykonywania urządzenie będzie używane,
- d) rezerwację częstotliwości, jeżeli została dokonana.

2. Pozwolenia radiowe dla służb radiokomunikacyjnych innych niż służba radiokomunikacyjna amatorska są wydawane na okres nie przekraczający 10 lat.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:

- 1) rodzaje pozwoleń,
- 2) wymagania, których spełnienie pozwoli uzyskać odpowiedni rodzaj pozwolenia,
- 3) okres ważności pozwoleń,

biorąc pod uwagę rodzaj posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URTiP odmawia wydania pozwolenia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub

Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, nie wymaga uzasadnienia.”;

12) w art. 22 skreśla się ust. 8;

13) w art. 25 w ust. 1 wyrazy: „w terminie 12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w terminie 6 miesięcy”;

14) w art. 30 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

- a. „1a. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o cofnięcie przydziału tej numeracji.”;

15) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art.31.1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza:

- 1) jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu,
 - 2) roczne opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością.
2. Podmiot nie posiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości.
3. Komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 7 wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczypospolita jest stroną, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.
4. Opłaty, o których mowa w ust. 1-3, są pobierane przez URTiP i stanowią dochód budżetu państwa.
5. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystania częstotliwości ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o cofnięcie rezerwacji tej częstotliwości.
6. W razie opóźnienia w uiszczaniu opłat naliczane są odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych.
7. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze koszty prowadzenia gospodarki zasobami częstotliwości.
8. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 3, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystania częstotliwości przez te jednostki.”;

16) w art. 32 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie :

„4) finansowanie prac naukowych i badawczo - rozwojowych oraz opinii i ekspertyz, o których mowa w art. 59 ust. 5, ”;

17) w art. 34:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Operator uzależnia zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także świadczenie usług telekomunikacyjnych od ustalenia danych użytkownika , o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-6, na podstawie dokumentu tożsamości przedstawionego przez użytkownika.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do użytkownika korzystającego z publicznie dostępnego telefonu, w którym połączenie jest opłacane automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej albo karty płatniczej, zwanego dalej "aparatem publicznym.

3b. Operator może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od:

- 1) dostarczenia przez użytkownika zaświadczenia o pozostawaniu w stosunku pracy ,
- 2) oceny wiarygodności płatniczej użytkownika, dokonanej na podstawie kryteriów ustalonych przez operatora i danych będących w posiadaniu operatora lub udostępnionych mu przez podmiot na podstawie przepisów odrębnych - po uprzednim powiadomieniu użytkownika o wystąpieniu zastrzeżenia co do wiarygodności płatniczej oraz przekazaniu użytkownikowi danych identyfikujących podmiot, który udostępnił dane uzasadniające takie zastrzeżenie.”

c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 51 ust. 7”;

18) w art. 35:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „zapewniających równe traktowanie użytkowników”;

b) ust. 3 otrzymują brzmienie:

„ 3. W razie podwyższenia cen usług telekomunikacyjnych operator jest obowiązany - z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego - do:

- 1) w przypadku abonentów – powiadomienia ich o tym na piśmie,
- 2) w pozostałych przypadkach - podania tego do publicznej wiadomości.”;

19) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operatorzy , których roczny przychód ze świadczenia usług telekomunikacyjnych w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył równowartość 2 milionów euro, są obowiązani do przedkładania Prezesowi URTiP, w terminie do dnia 30 czerwca, sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym, zawierającego:

- 1) roczne sprawozdanie finansowe,
- 2) dane dotyczące rodzaju i zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych,
- 3) dane o jakości świadczonych usług powszechnych.”;

20) w art. 40:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W zakresie obronności realizacja obowiązku, o której mowa w ust. 2, oraz możliwość jego odroczenia, dotyczy również zapewnienia wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej.”;

b) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przypadki, w których podmiot może wnioskować o odroczenie, o którym mowa w ust. 2 i 2a, warunki, jakie muszą być spełnione dla udzielenia odroczenia, a także maksymalne terminy odroczeń, uwzględniając rodzaj i zakres działalności telekomunikacyjnej wykonywanej przez podmiot,

2) szczegółowe wymagania i sposób wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 1 - 2a, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zasadą osiągania celu przy najniższych nakładach.”;

21) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Użytkownik może dołączać do udostępnionych zakończeń sieci publicznej, w sposób zgodny z prawem, urządzenia końcowe, spełniające zasadnicze wymagania określone w art. 88 ust. 1 i 2.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dołączania do sieci publicznej urządzeń telekomunikacyjnych nie spełniających zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, lub urządzeń nie przeznaczonych do dołączania do sieci publicznej, nawet gdy spełniają te wymagania,”;

22) w art. 43:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej może żądać zachowania przydzielonego numeru przy zmianie operatora świadczącego usługi. W przypadku numerów mających powiązanie z danym obszarem geograficznym uprawnienie to ogranicza się do obszaru strefy numeracyjnej. Do udostępniania numeracji pomiędzy operatorami, związanego z wykonywaniem niniejszego uprawnienia, stosuje się art. 101.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej eksploatowanej przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w tej sieci może wybrać

operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne lub inne usługi wykorzystujące techniki komutacji. Z tytułu dokonania wyboru nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.”,

c) w ust. 4 po wyrazie „telefonicznych” dodaje się wyrazy „na danym obszarze”;

23) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„43a. 1. Za przenoszenie numerów przy zmianie operatora stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej mogą być pobierane od abonentów opłaty określone w cenniku tego operatora, uwzględniające ponoszone przez niego koszty.

2. W przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, usługi związane z przenoszeniem numerów oferowane innym operatorom publicznym powinny być częścią oferty ramowej, o której mowa w art. 79.

3. W przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, do usług związanych z przenoszeniem numerów oferowanych innym operatorom publicznym stosuje się odpowiednio art. 80 ust. 1 i 4-6 oraz art. 83 – 85.”;

24) w art. 46 w ust. 3 po wyrazie „Operator” dodaje się wyrazy „o znaczącej pozycji rynkowej”;

25) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator publiczny o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, obowiązany jest do zawarcia z użytkownikiem końcowym umowy o świadczenie usług oraz świadczenie mu usług telefonicznych, faksu i transmisji danych wraz ze świadczeniami dodatkowymi polegającymi na :

- 1) udzielaniu informacji o numerach abonentów,
- 2) udogodnieniach dla osób niepełnosprawnych,
- 3) dostarczaniu, na pisemne żądanie abonenta, szczegółowego wykazu wykonanych mu usług telekomunikacyjnych

- zwanych dalej „usługami powszechnymi”, które powinny być dostępne użytkownikowi końcowemu z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie, na obszarze całego kraju.

2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia usług powszechnych, w tym wymagania dotyczące ich jakości i dostępności, a także liczby aparatów publicznych, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, mając na uwadze poziom rozwoju telefonizacji kraju.”;

26) w art. 51:

- a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z zastrzeżeniem art. 34 ust. 3.”,
- b) skreśla się ust. 3,
- c) w ust. 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 34 ust. 5.”;

27) w art. 53:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „zasadniczych”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych, w pierwszej kolejności nie będących usługami powszechnymi, utrzymując świadczenie usług nie powiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączenia nieodpłatne, jeżeli abonent pozostaje w opóźnieniu z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż jeden okres rozliczeniowy.”;

28) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie „Podmioty o znaczącej pozycji rynkowej”;

29) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym w ust. 4, Prezes URTiP, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustala w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej, jeżeli udział operatora w rynku świadczenia danej usługi na tym obszarze jest równy lub większy od 25%, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes URTiP wydaje decyzje, o których mowa w ust. 1-3, w zakresie świadczenia usług:

- 1) telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych,

- 2) telefonicznych świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych,
- 3) dzierżawy łączy telekomunikacyjnych,
- 4) na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych.”,

c) **ust. 5** otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes URTiP sporządza wykaz operatorów o znaczącej pozycji rynkowej i publikuje go w Biuletynie URTiP, nie rzadziej niż raz w roku.”,

d) skreśla się ust. 8 ;

30) w art. 58

a) w **ust. 1** zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Operator obowiązany do świadczenia usług powszechnych przedkłada Prezesowi URTiP:”,

b) **ust. 5** otrzymuje brzmienie:

„Operator, o którym mowa w ust., jest obowiązany do zawierania umów o świadczenie tych usług, na warunkach nie gorszych, dla drugiej strony umowy, od określonych we wzorach umów nie objętych przeciwnym Prezesa URTiP.”;

31) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„1. Ceny usług powszechnych świadczonych przez operatora obowiązującego do świadczenia usług powszechnych powinny być ustalane na podstawie obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników, uwzględniać koszt świadczenia usług, być niezależne od sposobu wykonywania usługi, z wyjątkiem przypadku, gdy użytkownik wymaga dodatkowych usług lub świadczeń, oraz nie mogą uwzględniać kosztów świadczeń dodatkowych nie związanych ze świadczeniem usługi żądanej przez użytkownika.

2. Operatorzy, o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4, są obowiązani do:

- 1) kalkulacji kosztów odrębnie dla każdej z usług, w której zajmują znaczącą pozycję rynkową oraz dla rozliczeń wynikających z umów o połączeniu sieci, zawartych z innymi operatorami,
- 2) prowadzenia rachunkowości w sposób zapewniający wyodrębnienie aktywów i pasywów na poszczególne rodzaje działalności podlegające regulacji oraz ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług i rozliczeń, objętych kalkulacją kosztów.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia :

- 1) rodzaje działalności podlegające regulacji oraz sposoby przypisania do nich aktywów i pasywów, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
- 2) sposób kalkulacji kosztów i bazę ich obliczania, stosowany przez operatorów oraz termin jego wprowadzenia, przyjmując zasadę, iż sposób kalkulacji kosztów powinien zapewniać ustalenie cen na podstawie kosztów uzasadnionych, być wzajemnie porównywalny, a także powinien umożliwiać rozdzielenie kosztów ponoszonych przez operatora z tytułu świadczenia każdej z usług, w której zajmuje znaczącą pozycję rynkową, od kosztów, które nie mogą być bezpośrednio przypisane do świadczenia zarówno danej usługi, jak i innych usług telekomunikacyjnych,
- 3) podstawowe kryteria uwzględniane przez Prezesa URTiP przy określaniu maksymalnej dozwolonej wysokości zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału własnego, który operator uwzględni w kalkulacji kosztów, oraz termin i sposób jego ogłaszania,
- 4) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych oraz dokonanych od tych środków odpisów amortyzacyjnych,
- 5) tryb i terminy uzgodnienia i zatwierdzenia przez Prezesa URTiP opracowanej przez operatora szczegółowej instrukcji w zakresie wyodrębnienia aktywów i pasywów na regulowane rodzaje działalności oraz opisu kalkulacji kosztów,
- 6) zakres i terminy przekazywania Prezesowi URTiP:
 - a) sprawozdawczości dotyczącej poszczególnych rodzajów działalności objętej regulacją, przyjmując zasadę, iż dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów, odrębnie dla każdej z usług i rozliczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1,

uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez tych operatorów znaczącej pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku telekomunikacyjnego oraz konieczność dostarczenia Prezesowi URTiP narzędzi umożliwiających kontrolę działalności prowadzonej przez tych operatorów.

4. Sprawozdania oraz wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 3 pkt 6, podlegają opinii

biegłego rewidenta w ramach badania lub przeglądu sprawozdania finansowego, dokonywanego na podstawie odrębnych przepisów.

5. Prezes URTiP może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów oraz ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących, opracowanej przez operatora, szczegółowej instrukcji i opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach i wynikach kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i 6.

6. Do dnia 1 stycznia 2004 r. ceny usług powszechnych świadczonych przez operatora obowiązującego do świadczenia usług powszechnych mogą być ustalane z uwzględnieniem cen na te usługi innych operatorów europejskich działających na konkurencyjnych rynkach, z uwzględnieniem stopnia rozwoju rynku polskiego.”;

32) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

”1. Operator obowiązany do świadczenia usług powszechnych przedkłada Prezesowi URTiP projekt cennika usług powszechnych lub jego zmian, wraz z uzasadnieniem, co najmniej na 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia cennika lub jego zmian w życie.”;

33) w art. 61:

a) **ust. 2** wyrazy „ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 i 2”,

b) **ust. 6** otrzymuje brzmienie:

„6. Ceny usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych świadczonej abonentowi przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej na tym rynku powinny uwzględniać koszt ich świadczenia i być niezależne od sposobu wykonania usługi, jeżeli abonent nie żąda świadczeń dodatkowych. Do cenników za usługę dzierżawy łączy telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio art. 60.”

c) **po ust. 6** dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do ustalenia ceny usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych świadczonej operatorom przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej na tym rynku stosuje się odpowiednio art. 80 ust. 1 i 4-6.”

d) **ust. 7** otrzymuje brzmienie:

„7. Operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych są obowiązani do opracowania ramowej oferty określającej warunki zawierania z innymi operatorami umów dzierżawy łączy telekomunikacyjnych. Do oferty stosuje się odpowiednio przepisy art. 79, art. 81 pkt 4 oraz 82.

e) **po ust. 7** dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Do umów o świadczenie przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej innym operatorom usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio art. 83 – 86.”

f) **ust. 8** otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, minimalny zestaw rodzajów łączy telekomunikacyjnych, jaki powinien być oferowany przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, wraz z odpowiednimi wymaganiami techniczno-eksploatacyjnymi, a także zasady rozliczeń i kalkulacji opłat z tego tytułu oraz minimalny zakres oferty, o której mowa w ust. 7, kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usługi.”

34) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych sieciach telefonicznych lub w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, jest obowiązany do zapewnienia innemu operatorowi dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie, nie będącym zakończeniem sieci, chyba że istnieją inne, alternatywne pod względem technicznym i ekonomicznym możliwości wykonania dostępu albo gdy spełnienie żądania wiąże się z niewspółmiernie wysokimi nakładami. Do zapewniania dostępu stosuje się odpowiednio przepisy art. 78-85.”;

35) w art. 66 ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „stanu wojennego” ;

36) w art. 69:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem ust. 2, informacje lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane w ustawie "przetwarzaniem", dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator uprawniony jest do przetwarzania poniższych danych dotyczących użytkownika, będącego osobą fizyczną:

- 1) nazwisk i imion ,
- 2) imion rodziców,
- 3) miejsca i daty urodzenia ,
- 4) adresu miejsca zameldowania na pobyt stały,
- 5) numeru ewidencyjnego PESEL, a w przypadku cudzoziemca - numeru paszportu lub karty pobytu,
- 6) nazwy i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość,
- 7) danych dotyczących pozostawania w stosunku pracy, a także
- 8) informacji o wysokości zobowiązań pieniężnych abonenta wobec operatora i dacie wymagalności tych zobowiązań,
- 9) przyczynach rozwiązania z abonentem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 10) czynnościach prawnych podjętych przez operatorów w związku z dochodzeniem wierzytelności.”,

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ponadto operator może za pisemną zgodą użytkownika będącego osobą fizyczną przetwarzać dane dotyczące:

- 1) numeru ewidencji podatkowej NIP,
- 2) numeru konta bankowego lub karty płatniczej,
- 3) adresu użytkownika do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres miejsca zameldowania na pobyt stały, adresu poczty elektronicznej oraz numerów telefonów kontaktowych.”;

37) po art. 69 dodaje się art. 69a i 69b w brzmieniu:

„**Art. 69a.** 1. Z zastrzeżeniem art. 69 ust. 2a, dane abonenta, z którym operator rozwiązał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z uwagi na opóźnienie lub zaniechanie spełnienia świadczenia pieniężnego określonego umową, mogą być:

- 1) przechowywane przez operatora, który je zebrał lub utrzymał oraz udostępniane między operatorami z prawem ich przechowania na czas nie dłuższy niż 14 dni oraz udostępniania innym podmiotom upoważnionym na podstawie przepisów odrębnych,
 - 2) zbierane w celu uzasadnienia zastrzeżenia, o którym mowa w art. 34 ust. 3b pkt 2, przez innych operatorów bez prawa ich utrwalania na czas nie dłuższy niż 14 dni oraz bez prawa do ich udostępniania,
 - 3) zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, usuwane i udostępniane przez podmioty upoważnione na podstawie przepisów odrębnych.
2. Tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, zainteresowane podmioty określają w drodze umowy zawartej na piśmie.
3. Z zastrzeżeniem ust. 5, w przypadku wykonania przez dłużnika w całości wszystkich zobowiązań wobec operatora lub po upływie 3 lat od daty przedawnienia roszczeń z tego tytułu:
- 1) operator jest obowiązany do niezwłocznego:
 - a) zaprzestania udostępniania danych, o których mowa w ust. 1,
 - b) powiadomienia, na swój koszt, o konieczności usunięcia danych podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3,
 - 2) podmioty upoważnione na podstawie przepisów odrębnych, którym dane zostały udostępnione są obowiązane do usunięcia danych określonych w ust. 1 niezwłocznie po otrzymaniu informacji o usunięciu tych danych przez operatora, który je udostępnił.
4. Operator oraz podmioty upoważnione na podstawie przepisów odrębnych mogą udostępniać informacje o niewykonaniu bądź nienależytem wykonaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez dłużnika w okresie 10 lat od prawomocnego orzeczenia sądu zasądającego roszczenie pieniężne od dłużnika na rzecz operatora.
5. W przypadku przeniesienia wierzytelności na inną osobę, operator może przez okres jednego roku od dnia przeniesienia wierzytelności udostępniać informację o przeniesieniu wierzytelności na zasadach określonych w ust. 1.
6. Z zastrzeżeniem art. 69 ust. 2a, dane abonenta mogą być udostępniane innym operatorom w przypadku zawieszenia przez operatora świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz innego ograniczenia świadczenia tych usług na mocy postanowień umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w przypadku nienależytego wykonania umowy przez abonenta.

Art. 69b. 1. Operator może udostępniać zebrane przez siebie dane dotyczące: nazw, serii oraz numerów utraconych lub zastrzeżonych dokumentów potwierdzających tożsamość innemu operatorowi lub podmiotowi uprawnionemu do przetwarzania takich danych na podstawie przepisów odrębnych.

2. Operatorzy mogą pozyskiwać od innych operatorów lub podmiotów uprawnionych do przetwarzania danych, dane o których mowa w ust.1.

3. Tryb udostępniania i pozyskiwania danych zainteresowane podmioty określają w drodze umowy zawartej na piśmie.”;

38) w art. 70 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie :

„3) nazwy miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej albo miejsca zameldowania abonenta na pobyt stały – w przypadku ruchomej publicznej sieci telefonicznej.”;

b) skreśla się pkt 4;

39) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 71.1.** Operator publicznej sieci telefonicznej, umożliwiającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, z której jest wywoływane lub zostało dokonane połączenie, zwaną dalej "prezentacją identyfikacji linii wywołującej", jest obowiązany zapewnić, za pomocą prostych środków:

- 1) abonentowi wywołującemu - możliwość wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego, podczas wywołania i połączenia lub w sposób trwały u operatora,
- 2) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a w przypadku gdy taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego - także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

2. Operator publicznej sieci telefonicznej, zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej "prezentacją identyfikacji linii wywoływanej", jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

3. Operator publicznej sieci telefonicznej, zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań, jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.

4. Operator sieci publicznej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że eksploatowana przez niego sieć zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 1-3.

5. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 1-3, nie pobiera się opłat.

6. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana przez:

- 1) służby ustawowo powołane do niesienia pomocy, a także organy państwa wykonujące zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach,
- 2) operatora sieci, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników wywołujących tego abonenta.

7. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, o których mowa w ust. 6, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) organów, o których mowa w ust. 6 pkt 1,
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 6 pkt 2.

8. Dane, o których mowa w ust. 6, pozostają w dyspozycji operatora, który udostępnia je organom państwa wykonującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach.

9. Prezes URTiP, na uzasadniony wniosek operatora, może wprowadzić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 1 pkt 2. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”;

40) w art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo dochodzenia roszczeń określonych w ustawie, wynikających ze stosunków z operatorami świadczącymi usługi powszechne, przysługuje użytkownikowi po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.”;

41) w art. 76 w ust. 1 skreśla się wyraz „publiczny”;

42) w art. 77 w ust. 3 wyrazy „zajmujący pozycję dominującą” zastępuje się wyrazami „o znaczącej pozycji rynkowej”;

43) w art. 78 w ust. 5 po wyrazie „Operator” dodaje się wyrazy „o znaczącej pozycji rynkowej”;

44) w art. 79:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4, jest obowiązany do opracowania ofert ramowych określających warunki umów o połączeniu sieci z operatorami.”

b) po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu:

„2a. Operator, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do złożenia projektu oferty ramowej w celu zatwierdzenia, w terminie do 3 miesięcy od daty doręczenia decyzji Prezesa URTiP, ustalającej jego znaczącą pozycję rynkową lub decyzji Prezesa URTiP wzywającej do złożenia takiego projektu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URTiP może w drodze decyzji:

1) w terminie 30 dni od dnia przekazania projektu oferty lub jej zmiany, odmówić zatwierdzenia projektu oferty lub jej zmiany, jeżeli projekt oferty lub jej zmiany narusza przepisy prawa, nie uwzględnia istniejących warunków rynkowych i ekonomicznych lub nie zapewnia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym,

2) wprowadzić ofertę ramową albo zmienić w całości lub w części istniejącą ofertę ramową lub zobowiązać operatora do zmiany istniejącej oferty ramowej w określonym terminie w celu dostosowania jej do przepisów prawa, nowych warunków rynkowych i ekonomicznych lub w celu zapewnienia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a - 3c w brzmieniu:

„3a. Operator publiczny współpracujący z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej może wnioskować do tego operatora o określoną, uzasadnioną zmianę istniejącej oferty ramowej w celu dostosowania jej do przepisów prawa, nowych warunków rynkowych i ekonomicznych lub w celu zapewnienia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.

3b. W przypadku sporu między operatorami dotyczącego zmiany oferty ramowej stosuje się odpowiednio art. 83 i 84.

3c. Oferta ramowa powinna podlegać aktualizacji nie rzadziej niż raz w roku w celu odzwierciedlenia zmieniających się warunków rynkowych i ekonomicznych oraz w celu zapewnienia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o połączeniu sieci na warunkach nie gorszych, dla pozostałych stron umowy, niż określone w zatwierdzonej ofercie ramowej, ofercie ramowej zmienionej lub wprowadzonej decyzją Prezesa URTiP.”;

45) w art. 80 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty z tytułu wzajemnego korzystania z połączonych sieci telekomunikacyjnych przez strony umowy o połączeniu sieci zawartej pomiędzy operatorami eksploatującymi sieci publiczne, z których co najmniej jeden zajmuje znaczącą pozycję rynkową, powinny:

1) być ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników - jeżeli operator jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ustawy,

2) uwzględniać uzasadnione koszty związane z wykonywanymi usługami telekomunikacyjnymi, niezależnie od sposobu ich wykonywania - jeżeli operator jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4. ”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes URTiP może żądać od stron umowy przedłożenia uzasadnienia wysokości stosowanych przez siebie opłat, o których mowa w ust.1, a w przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej, o którym mowa w ust.1 pkt 2, także uzasadnienia wysokości kosztów ponoszonych przy wymianie usług telekomunikacyjnych”.

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Prezes URTiP może, w przypadku gdy stwierdzi, że uzasadnienie, o którym mowa w ust. 4 nie dowodzi poprawności ustalenia opłat, o których mowa w ust. 1, ustalić wysokość tych opłat w drodze decyzji.

6. Prezes URTiP, w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów zgodnie z ust.1 pkt 2, bierze pod uwagę stawki innych operatorów europejskich działających na konkurencyjnych rynkach, z uwzględnieniem stopnia rozwoju rynku polskiego.”;

46) po art. 80 dodaje się **art. 80a** w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Operator stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej eksploatujący lokalne pętle abonenckie jest uprawniony do pobierania od operatora, któremu umożliwia świadczenie usług połączeń telefonicznych do swoich abonentów, dopłaty z tytułu deficytu ponoszonego w związku z budową i eksploatacją linii łączących udostępnione abonentom przez operatora zakończenia sieci z urządzeniami sieci telekomunikacyjnej tego operatora, wykonującymi komutację, zwanej dalej „dopłatą”.

2. Deficyt, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jako sumę ujemnych różnic między uzyskanymi w danym roku obrotowym z każdej lokalnej pętli abonenckiej przychodami z opłat instalacyjnych, abonamentowych oraz za połączenia telefoniczne, z uwzględnieniem salda rozliczeń z tytułu połączeń międzyoperatorskich, a poniesionymi w tym roku kosztami wytworzenia usług w każdej z tych lokalnych pętli abonenckich.

3. Dopłatę oblicza się jako iloraz kwoty deficytu, obliczonego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2, oraz łącznej liczby minut rozpoczęć i zakończeń połączeń telefonicznych w sieci operatora występującego o dopłatę obejmującej ruch przychodzący od innych operatorów, ruch wychodzący do innych operatorów i ruch zrealizowany w całości w sieci operatora żądającego dopłaty.

4. Dopłatę dodaje się do ceny każdej minuty usługi rozpoczęcia lub zakończenia połączenia w sieci operatora żądającego dopłaty.

5. Do określenia dopłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78-80 i art. 82-86.

6. Dopłata może być stosowana do czasu ogłoszenia przez Prezesa URTiP informacji o zrównoważeniu cen usług telefonicznych, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2003r.”;

47) w art. 81 :

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu, w przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4.”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowych warunków i trybu ustalania oraz pobierania dopłat, o których mowa w art. 80a, mając na uwadze zapewnienie zwiększenia dostępności do usług powszechnych,”;

48) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URTiP może, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie umowy o połączeniu sieci, nie dłuższy niż 90 dni od dnia wystąpienia o połączenie, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie takiej umowy, albo z urzędu. Na postanowienie służy zażalenie, które nie przerywa biegu terminu wyznaczonego przez Prezesa URTiP.”;

49) w art. 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja o połączeniu sieci może zostać zmieniona przez Prezesa URTiP na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy, lub z urzędu.”;

50) w art. 86 treść dotychczasową oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku złożenia przez operatora wniosku o wydanie decyzji w trybie art. 83 ust. 2, zastępującej zmianę umowy o połączeniu sieci, art. 85 ust. 1 nie stosuje się.”;

51) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 88. 1.** Urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe wprowadzane do obrotu powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkownika,
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w przypadku urządzeń radiowych,
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia,
- 4) zdolności do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności nie powodowania uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócania jej funkcjonowania.

2. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, ustalić dodatkowe wymagania w zakresie:

- 1) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,
- 2) zabezpieczenia przed nieuprawnionym używaniem urządzeń,
- 3) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,
- 4) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne

- które niezależnie od wymagań wymienionych w ust. 1 powinny być spełniane przez urządzenia, określając termin, do którego mogą być używane urządzenia wprowadzone do obrotu handlowego przed dniem wydania rozporządzenia, nie spełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu, mając na uwadze prawidłowość funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych.

3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzeń, określić szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń telekomunikacyjnych oraz sieci telekomunikacyjnych, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań - wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, dotyczące ich przystosowania do wypełniania przez operatorów obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2, mając na uwadze, że sieci telekomunikacyjne i urządzenia telekomunikacyjne eksploatowane przez tych operatorów powinny zapewniać uprawnionym organom dostęp do informacji oraz danych określonych w art. 67 ust. 1, a także ich rejestrację, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań - wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.”;

52) po art. 88 dodaje się **art. 88a** w brzmieniu:

„Art. 88a. 1. Operatorzy publicznych sieci telekomunikacyjnych są obowiązani do publikowania specyfikacji technicznych stosowanych zakończeń sieci, zawierających dane niezbędne do zaprojektowania urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączenia do wyspecyfikowanego zakończenia sieci.

2. Operatorzy mogą pobierać opłaty za specyfikacje, o których mowa w ust. 1, w wysokości nie przekraczającej kosztów związanych z ich wykonaniem i publikacją.

3. Operatorzy publicznych sieci telekomunikacyjnych są obowiązani do przekazywania Prezesowi URTiP informacji zawierających typ, opis i przeznaczenie zakończenia sieci oraz wskazanie w jaki sposób dostępna jest specyfikacja, o której mowa w ust. 1. Informację Prezes URTiP publikuje w biuletynie URTiP.”;

53) w art. 91:

a) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkowi oceny zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, zwanymi „zasadniczymi wymaganiami” podlegają, o ile ustawa nie stanowi inaczej, urządzenia końcowe, przeznaczone do dołączania do zakończeń sieci publicznej oraz urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze.

b) **ust. 2** otrzymuje brzmienie:

„2. Dokumentem potwierdzającym, że urządzenie, o którym mowa w ust. 1, spełnia zasadnicze wymagania, jest:

1) certyfikat zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydany przez uprawniony organ,

2) certyfikat zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydany przez uprawniony organ innego państwa, uznany przez polski organ właściwy w sprawach certyfikacji, z zastrzeżeniem ust. 3,

3) deklaracja zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydana przez producenta albo jego przedstawiciela, z zastrzeżeniem ust. 3,

4) świadectwo homologacji lub znak wskazujący na posiadanie przez urządzenie takiego świadectwa, wydany na podstawie ustawy, o której mowa w art. 131.”;

54) w art. 94 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór oznakowania urządzeń, które spełniają zasadnicze wymagania, oraz niezbędne dane, które powinny być umieszczone wraz z oznakowaniem, mając na uwadze, aby oznakowanie było jednoznaczne i czytelne dla nabywcy.”;

55) po art. 94 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Dostęp do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień

Art. 94a

1. Operator zajmujący znaczącą pozycję rynkową w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych jest obowiązany na wniosek operatora zapewnić mu dostęp do lokalnej pętli abonenckiej, zrealizowanej za pomocą pary przewodów metalowych, wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych oraz odpowiednich systemów informacyjnych - zwanych dalej „udogodnieniami”, na warunkach przejrzystych, sprawiedliwych i niedyskryminujących.
2. Operator obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, świadczący abonentom usługi szerokopasmowej transmisji danych, zapewnia innym operatorom możliwości świadczenia takich usług na warunkach nie gorszych od stosowanych przez siebie w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 46 ust.3.
3. Odmowa zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień może nastąpić tylko w obiektywnie uzasadnionych przypadkach związanych z brakiem możliwości technicznych lub koniecznością zachowania integralności sieci telekomunikacyjnej.
4. W przypadku odmowy operator może złożyć wniosek do Prezesa URTiP o wydanie decyzji o zapewnieniu dostępu do lokalnej pętli abonenckiej.

Art. 94b

1. Warunki zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień operatorzy ustalają w umowie o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej.
2. Opłaty za zapewnienie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień powinny:
 - 1) być ustalone na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów,
 - 2) uwzględniać uzasadnione koszty.

3. Prezes URTiP może żądać od operatora zapewniającego dostęp do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień przedłożenia uzasadnienia wysokości stosowanych opłat i ponoszonych kosztów.
4. Prezes URTiP może w przypadku stwierdzenia, że uzasadnienie, o którym mowa w ust. 3, nie dowodzi poprawności ustalenia opłat, o których mowa w ust. 2, ustalić wysokość tych opłat w drodze decyzji.
5. W przypadku braku możliwości ustalenia opłat zgodnie z ust. 2, Prezes URTiP bierze pod uwagę stawki innych operatorów europejskich działających na konkurencyjnych rynkach, z uwzględnieniem stopnia rozwoju polskiego rynku telekomunikacyjnego .
6. Do umów o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 82-86.

Art. 94c

1. Operator zobowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień opracowuje ofertę ramową określającą warunki umów o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej, o którym mowa w art. 94a ust. 1 i 2, i związanych z nim udogodnień.
2. Do ofert, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 79 ust. 2-5.

Art. 94d

1. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania związane z zapewnieniem dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień dotyczące:
 - 1) opłat z tytułu korzystania z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu,
 - 2) zakresu oferty ramowej, o której mowa w art. 94c,
 - 3) zasad, warunków i trybu udzielania odmowy, o której mowa w art. 94a ust. 3.
2. Minister właściwy do spraw łączności wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa zakres oferty ramowej, mając na uwadze, iż obejmuje on w szczególności:
 - 1) wskazanie elementów sieci, do których oferowany jest dostęp, z podaniem informacji o ich charakterystyce i warunkach technicznych,
 - 2) usługi kolokacyjne ze wskazaniem miejsc kolokacyjnych opcji kolokacyjnych, określeniem warunków technicznych kolokacji, z uwzględnieniem standardów bezpieczeństwa, oraz warunków przeprowadzania przez operatorów inspekcji miejsc kolokacyjnych, łącznie z miejscami, w których kolokacji odmówiono,
 - 3) warunki dostępu do systemów informacyjnych,
 - 4) warunki zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej obejmujące terminy jego zapewnienia, standardowe warunki umowne i opłaty za poszczególne elementy oferty ramowej.”

56) w art. 96 skreśla się ust. 2,

57) w art. 99 :

a) skreśla się ust. 3,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzeń:

- 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów,
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych,

- uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby operatorów publicznych oraz użytkowników, w tym służb, o których mowa w art. 102, ustalenia europejskich organizacji telekomunikacyjnych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”;

58) w art. 102 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, zasady korzystania z numeru „112”, wskazując podmioty mogące wnioskować do operatora o dostarczenie usługi związanej z tym numerem oraz zakres i tryb realizacji tych usług.”;

59) w art. 108

a) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Aparatura powinna być konstruowana tak, aby:

1) nie wywoływała w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innej aparatury lub innych systemów występujących w tym środowisku,

2) posiadała wymaganą odporność na zaburzenia elektromagnetyczne.”,

b) skreśla się **ust. 2** ;

60) w art. 110 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 - 13 w brzmieniu:

„10) koordynacja rezerwacji częstotliwości w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla użytkowników, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 - 4, w szczególności w zakresach częstotliwości przez nich zwalnianych lub dla nich nowo udostępnianych albo współwykorzystywanych z innymi użytkownikami,

11) współpraca z Komisją Europejską, w zakresie właściwości Prezesa URTiP,

12) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu właściwości Prezesa URTiP, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych wobec Komisji Europejskiej, obejmujących informacje o podmiotach, które zostały uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługi powszechne, oraz realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych,

13) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych z zainteresowanymi podmiotami, a w szczególności z operatorami, użytkownikami, konsumentami oraz producentami, w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług telekomunikacyjnych.” ;

61) w art. 114:

a) w ust. 4 skreśla się wyrazy „na wniosek Prezesa URTiP”;

b) w ust. 6 wyrazy "Prezesa URTiP" zastępuje się wyrazami "ministra właściwego do spraw łączności”;

62) w art. 115a w ust. 3 skreśla się wyrazy „ na wniosek Prezesa URTiP”;

63) w art. 116 w ust. 2 wyrazy „informację o sposobach” zastępuje się wyrazami „dane dotyczące wyników”;

64) w art. 124 w ust. 1:

a) w **pkt 3** wyraz „niewłaściwe” zastępuje się wyrazami „niezgodne ze stanem faktycznym”,

b) **pkt 6** otrzymuje brzmienie:

„6) nie wykonuje obowiązków nałożonych decyzją wydaną na podstawie art. 54 ust. 5 lub art. 61 ust. 4 albo określonych w art. 56 ust. 3,

c) **pkt 12 – 14** otrzymują brzmienie:

„12) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących łączenia sieci telekomunikacyjnych, lub zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień,

13) nie wypełnia obowiązków dotyczących ofert określających ramowe warunki umów o połączeniu sieci, umów o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej lub o świadczenie usług telekomunikacyjnych,

14) rozwiązuje umowę o połączeniu sieci lub umowę o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej niezgodnie z przepisami ustawy,”

d) **pkt 17** otrzymuje brzmienie:

„17) nie stosuje warunków połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych lub warunków zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i związanych z nim udogodnień, określonych w decyzji lub w umowie,”

e) **pkt 19** otrzymuje brzmienie:

„19) nie będąc operatorem publicznym świadczy pocztowe usługi zastrzeżone,”;

65) w art. 151 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) art. 110 ust. 1 pkt 11 - 13 wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”.

Art. 2.

1. Operator obowiązany jest do sporządzenia zbioru przetwarzanych przez siebie danych osobowych użytkowników, którym świadczone są usługi w dniu wejścia w życie ustawy, w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Użytkownik jest obowiązany do dostarczenia operatorowi danych, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-6, w terminie wskazanym przez niego, nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
3. W przypadku nie dostarczenia danych przez użytkownika w terminie, o którym mowa w ust. 2, operator zaprzestaje świadczenia usług.

Art. 3.

Operator prowadzący działalność telekomunikacyjną w dniu wejścia w życie ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosuje swoją infrastrukturę telekomunikacyjną do możliwości wykonywania zadań na rzecz obronności.

Art. 4.

1. Operatora, który w dniu wejścia w życie ustawy zajmuje pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych, uznaje się za operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych.
2. Operatora, który w dniu wejścia w życie ustawy zajmuje pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 2-4, uznaje się za operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie tych usług.

Art. 5.

Operator obowiązany jest do dostosowania umowy o połączeniu sieci w zakresie postanowień przepisu z art. 80a w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie wejścia ustawy.

Art. 6.

1. Przepisy ustawy dotyczące oznakowania, o którym mowa w art. 94 ust. 2a, i posługiwania się tym oznakowaniem, stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.
2. Wyrób oznakowany przed dniem, o którym mowa w ust. 1, może być po tym dniu nadal stosowany i jest uznawany za wyrób spełniający wymagania zasadnicze.

Art. 7.

1. Termin, o którym mowa w art. 150 ust. 1, przedłuża się w zakresie art. 88 ust. 3, do dnia 31 grudnia 2004 r.
2. Przepisy wydane na podstawie art. 88 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Istniejący stan rzeczy w dziedzinie telekomunikacji.

1. Krótki przegląd sytuacji na polskim rynku telekomunikacji (liberalizacja rynku telekomunikacyjnego).

Ustawa - Prawo telekomunikacyjne została przyjęta przez Sejm 21 lipca 2000 r., opublikowana w Dzienniku Ustaw z dnia 6 września 2000r., weszła w życie - w zasadzie, z małymi wyjątkami, z dniem 1 stycznia 2001 r.

Umożliwiła ona dalszą liberalizację rynku telekomunikacyjnego. Od 1 stycznia 2002 r. został całkowicie uwolniony rynek krajowych usług telefonicznych. Na rynku lokalnych usług telefonicznych do 1 stycznia 2002 r. obok Telekomunikacji Polskiej S.A. działało 52 niezależnych operatorów - w poszczególnych strefach numeracyjnych występował duopol - oprócz strefy warszawskiej, gdzie działa trzech operatorów. Operatorzy ci na koniec 2001 r. posiadali przyłączonych ok. miliona abonentów osiągając ok. 8% udział w rynku. Z kolei TP S.A. posiada ok.

10,5 mln abonentów. Należy zauważyć, że przyrost abonentów netto był mniejszy niż faktyczny, ponieważ po wprowadzeniu 1 maja 2001 r. wysokiej opłaty abonamentowej przez TP S.A., część abonentów zrezygnowała z usług Spółki. W 2001 roku rozpoczęło świadczenie usług międzystrefowych 3 operatorów niezależnych NOM Sp. z o.o., Netia 1 i Energis. Kolejne wnioski o wydanie zezwolenia na eksploatację publicznej sieci telefonicznej złożone zostały do URT (obecnie URTiP).

Dynamicznie rozwija się rynek usług telefonii ruchomej typu komórkowego. Trzej operatorzy: PTK Centertel Sp. z o.o., Polkomtel S.A. i Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o. świadczą usługi w systemie GSM i DCS dla ponad 10 mln abonentów (wg stanu na koniec 2001 roku). Operatorzy ci posiadają również zezwolenia na świadczenie usług w systemie UMTS, lecz rozpoczęcie świadczenia usług nastąpi w terminie późniejszym niż przewidywano.

2. Stan legislacji.

Ustawa Prawo telekomunikacyjne z dnia 21 lipca 2000 r., która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r. zmieniła zasady prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. Całkowicie odstąpiono od koncesjonowania działalności telekomunikacyjnej. Uzyskanie zezwolenia wymagane jest obecnie na eksploatację publicznej sieci telefonicznej stacjonarnej i ruchomej typu komórkowego oraz sieci służących do rozpowszechniania i rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych. Do prowadzenia pozostałej działalności telekomunikacyjnej wymagane jest jej zgłoszenie do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji (obecnie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty). Zgodnie z Prawem telekomunikacyjnym z dniem 1 stycznia 2002 r. został całkowicie uwolniony rynek krajowych połączeń telefonicznych. Z dniem 1 kwietnia 2002 r. w miejsce Urzędu Regulacji Telekomunikacji utworzony został Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty przejmując zadania Urzędu Regulacji Telekomunikacji oraz dodatkowo od ministra właściwego do spraw łączności zadania w zakresie zezwoleń na prowadzenie działalności w dziedzinie poczty. Prezes URTiP mianowany jest przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego ds. łączności.

Wprowadzone ustawą - Prawo telekomunikacyjne rozwiązanie zakłada 2-letni okres przejściowy na wprowadzenie aktów wykonawczych przewidzianych tą ustawą. W okresie tym funkcjonują przepisy wykonawcze wydane w okresie obowiązywania ustawy o łączności z 23 listopada 1990 r., o ile nie są sprzeczne z nową ustawą. Obecnie prowadzone są intensywne prace nad przygotowaniem aktów wykonawczych – ich przyjęcie wyeliminuje trudności interpretacyjne przepisów obejmujących terminologię odmienną od używanej w Prawie telekomunikacyjnym, z drugiej strony wprowadzi nieistniejące na dzień dzisiejszy szczegółowe regulacje (np. dotyczące wymaganego zakresu ofert ramowych, do których opracowywania zobowiązany jest operator zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych lub dzierżawy łączny, wymagań dotyczących systemów kosztowych).

3. Cel i potrzeba proponowanych zmian.

Proponowane zmiany polegają na doprowadzeniu do zgodności przepisów Prawa telekomunikacyjnego do uregulowań unijnych (implementacji Dyrektyw unijnych), w szczególności w zakresie definicji usługi powszechnej, warunków świadczenia usług powszechnych, przenoszalności numerów, wyboru operatora świadczącego usługi, dostępu do pętli abonenckiej. Źródłem zmian stały się uzgodnienia dokonane podczas spotkania strony polskiej z Komisją Europejską w marcu ubiegłego roku.

Celem koniecznych i uzasadnionych zmian jest też wyeliminowanie nieścisłości i nieprecyzyjności przepisów, które ujawniły się w trakcie praktycznego stosowania ustawy przez merytoryczne komórki organizacyjne realizujące zadania w dziale łączność Ministerstwa. Umożliwi to wydania aktów wykonawczych do ustawy.

4. Podmioty, na które oddziałują proponowane zmiany. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Proponowane zmiany ustawy - Prawo telekomunikacyjne w zróżnicowanym stopniu wpłyną na podmioty działające na rynku telekomunikacyjnym, tj. na konsumentów i operatorów.

W celu uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji panującej na rynku telekomunikacyjnym oraz umożliwienia wypowiedzenia się zainteresowanym podmiotom w kwestii proponowanych zmian, w dniu 3 kwietnia br. do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zaproszeni zostali przedstawiciele różnych środowisk operatorskich. Spotkanie poświęcono zwłaszcza omówieniu kwestii formuły stosowanej do określania kosztów świadczenia usług powszechnych. Uczestnicy, działając w ramach zespołów roboczych, zgłaszali opinie, uwagi i propozycje zmian do przedmiotowej ustawy. Projekt był konsultowany z Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT) oraz Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT). Przesłano go również do opinii Krajowej Izby Gospodarczej Budownictwa Telekomunikacyjnego i Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej. Do prac włączyła się również Konfederacja Pracodawców Prywatnych i Konfederacja Pracodawców Polskich delegując swoich doradców ds. telekomunikacji.

Projekt został uzgodniony międzyresortowo.

Podczas prac w komisjach prawniczych prowadzonych przez Rządowe Centrum Legislacji uczestniczyli również, obok przedstawicieli resortów, reprezentanci PIIT i KIGEiT.

II. Szczegółowe zmiany do ustawy.

Zmiany wprowadzone w poszczególnych artykułach ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne przedstawione w projekcie oznaczają:

- 1) art. 2 – doprecyzowanie definicji,
- 2) art. 4 - postanowienia Konwencji Wiedeńskiej są wystarczające, nie przewiduje się w niej dodatkowych szczegółowych regulacji,
- 3) art. 7 – wykreślenie odwołania, które już nie obowiązuje,
- 4) art. 8 – wykreślenie odwołania, które już nie obowiązuje ;zapewnienie pewności obrotu prawnego,
- 5) art. 9 – wykreślenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 7 i 8,,
- 6) art. 10 – usunięcie niejasności w zapisach oraz powtórzeń,
- 7) art. 12 – rozszerzenie katalogu organów, u których zasięgana jest opinia o ministra właściwego do spraw wewnętrznych (podobnie jak w art. 8, 14, 14a, 18)
- 8) art. 13a – dostosowanie do przepisów UE,
- 9) art.14 – ulepszenie procedury zgłoszeń działalności telekomunikacyjnej poprzez wykluczenie możliwości zgłaszania przez Prezesa URTiP sprzeciwu w przypadku niekompletności wniosku, wprowadzenie delegacji dla wydania przez ministra właściwego ds. łączności rozporządzenia w sprawie wzoru zgłoszenia,
- 10) art. 8, 14, 14a i 18 – usunięcie luki i uzupełnienie o występowanie o opinie również do ministra właściwego do spraw wewnętrznych ,
- 11) art. 18 – doprecyzowanie przepisu oraz dodanie delegacji umożliwiającej wydanie odpowiedniego rozporządzenia ministra właściwego do spraw łączności, które to rozporządzenie jest niezbędne do prawidłowego funkcjonowania służby amatorskiej w Polsce (obecnie obowiązujące przepisy Prawa telekomunikacyjnego nie regulują szczegółowych warunków wydawania pozwoleń w służbie amatorskie, co stanowi lukę prawną),
- 12) art. 22 - przepis był niespójny z ustawą o Radzie Ministrów i art. 112 ust. 9 ustawy,
- 13) art. 25 – skrócenie terminu dla Prezesa URTiP na ogłoszenie przetargu na rezerwację częstotliwości,
- 14) art. 30 – doprecyzowanie, kiedy ustaje obowiązek uiszczania opłat w przypadku rezygnacji z zasobów numeracji,
- 15) art. 31 – zmiana redakcji zapisów w celu ich doprecyzowania,
- 16) art. 32 – powiększenie katalogu i tematyki prac badawczo-rozwojowych, które mogą być finansowane ze środka specjalnego URTiP,
- 17) art. 34 – nałożenie na operatorów udostępniających tzw. usługi przedpłacone (pre-paid) obowiązku uzyskiwania danych osobowych od użytkowników tych usług, ma to na celu zwiększenie bezpieczeństwa publicznego, a także obrotu gospodarczego; usunięcie sprzeczności w przepisie,
- 18) art. 35 – usunięcie niezgodności z zasadami konkurencji, dostosowanie do przepisów UE w zakresie obowiązków nakładanych na różnych operatorów,
- 19) art. 37 – ograniczenie zakresu informacji przekazywanej przez wszystkich operatorów, rozszerzenie tego zakresu dla operatorów świadczących usługi powszechne,

- 20) art. 40 – doprecyzowanie, że obowiązki na rzecz obronności dotyczą również infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 21) art. 42 – zmiany wynikają ze zmiany redakcji art. 88,
- 22) art. 43 – dostosowanie do UE w zakresie prawa abonenta do zachowania dotychczasowego numeru w przypadku zmiany operatora oraz wyboru operatora,
- 23) art. 43 a – dostosowanie do UE,
- 24) art. 46 – dostosowanie do UE,
- 25) art. 49 – doprecyzowanie określenia usługi powszechnej, dostosowanie do UE,
- 26) art. 51 – usunięcie złej konstrukcji prawnej,
- 27) art. 53 – doprecyzowanie przepisu, usunięcie niejednoznaczności; ograniczenie obowiązku świadczenia usług przez operatora z 45 do 30 dni w stosunku do abonentów pozostających w opóźnieniu z płatnością należności za wykonane usługi telekomunikacyjne,
- 28) art. 57 – dostosowanie do UE,
- 29) art. 58 – konsekwencja zmiany art. 57 ,
- 30) art. 59 – doprecyzowanie przepisów, dostosowanie do UE,
- 31) art. 60 – konsekwencja zmiany art. 57,
- 32) art. 61 – dostosowanie do UE w zakresie rozróżnienia oferty dzierżawy łączy dla abonenta i pozostałych użytkowników,
- 33) art. 66 – konsekwencja wprowadzenia ustawy o stanie wojennym,
- 34) art. 69 – rozszerzenie katalogu danych o użytkownika, umożliwienie ich przetwarzania ale tylko za zgodą użytkownika,
- 35) art. 69a i 69b – uzupełnienie regulacji w zakresie przetwarzania danych w celu poprawy bezpieczeństwa obrotu gospodarczego,
- 36) art. 70 – zmiana redakcyjna; rozszerzenie przepisu o identyfikację abonentów ruchomej publicznej sieci telefonicznej,
- 37) art. 71 – usunięcie zbędnych i mało precyzyjnych określeń (ust. 1-3), zastąpienie określenia niezdefiniowanego określeniem zdefiniowanym w ustawie (ust. 6 pkt. 2), doprecyzowanie przepisu, a także zwiększenie uprawnień regulacyjnych Prezesa URTiP,
- 38) art. 75 – doprecyzowanie przepisu, że postępowanie reklamacyjne dotyczy jedynie usług powszechnych,
- 39) art. 76 – dostosowanie do UE,
- 40) art. 77 – konsekwencja zmiany art. 57,
- 41) art. 78 – dostosowanie do UE,
- 42) art. 79 – dostosowanie do UE,
- 43) art. 80 – rozszerzenie możliwości rozliczeń międzyoperatorskich na wszystkich operatorów sieci publicznych, z których co najmniej jeden zajmuje znaczącą pozycję rynkową, dostosowanie do UE,
- 44) art. 80a – wprowadzenie dopłaty z tytułu deficytu dostępu ma na celu zrekompensowanie operatorowi świadczącemu usługi powszechne dodatkowych kosztów z tym związanych, przepis ma charakter przejściowy do czasu ogłoszenia przez Prezesa URTiP informacji o zrównoważeniu cen usług telefonicznych,
- 45) art. 81 – usunięcie niekonstytucyjności przepisu w wyniku dodania art. 80a,
- 46) art. 83 – zwiększenie możliwości regulacyjnych w przypadku przedłużających się negocjacji o zawarcie umowy o połączeniu sieci,
- 47) art. 84 – rozszerzenie katalogu przypadków, kiedy jest możliwa ingerencja Prezesa URTiP,
- 48) art. 86 – ułatwienie obrotu prawnego,
- 49) art. 88 – doprecyzowanie przepisu, usunięcie niezgodności merytorycznych, dostosowanie do UE – implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. Nr 1999/5/EC w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (OJ L 091, 07/04/1999 p. 0010-0028),
- 50) art. 88a – nałożenie obowiązku na operatorów polegającego na publikowaniu specyfikacji technicznych stosowanych zakończeń sieci. Zwiększenie uprawnień regulacyjnych Prezesa URTiP - dostosowanie do UE,
- 51) art. 91 – dostosowanie do UE,
- 52) art. 94 - uzupełnienie dotychczasowych regulacji w zakresie znakowania urządzeń, które spełniają wymagania zasadnicze,
- 53) art. 94a-94e – implementacja *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady o uwolnieniu dostępu do pętli abonenckiej z 18 grudnia 2000 r. No 2887/2000*,
- 54) art. 96 – konsekwencja wprowadzenia przepisów art. 94a-94e,

- 55) art. 99 – odstąpienie od udostępniania numeracji w drodze przetargów; doprecyzowanie delegacji do wydania rozporządzeń,
- 56) art. 102 – umieszczenie delegacji do wydania rozporządzenia umożliwi uregulowanie sprawy korzystania z numeru alarmowego 112,
- 57) art. 108 – wykreślenie delegacji z ust. 2 z uwagi na niemożliwość jej zrealizowania z powodu braku norm, o których mowa w tym przepisie,
- 58) art. 110 – dostosowanie do UE,
- 59) art. 114 – doprecyzowanie kompetencji,
- 60) art. 115a – doprecyzowanie kompetencji,
- 61) art. 116 – zmiana redakcji ze względu na zmianę zapisów w art. 59,
- 62) art. 124 – doprecyzowanie i rozszerzenie przypadków podlegających karom,
- 63) art. 151 – nałożenie na Prezesa URTiP, zgodnie z wymogami UE, obowiązków notyfikacyjnych i przeprowadzania konsultacji środowiskowych z dniem wejścia Polski do UE.

Ponadto należy zaznaczyć, że wdrożenie rozporządzenia 2887/2000/EC nie wymaga umieszczenia klauzul uchylających odpowiednie zapisy z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej z następujących powodów. Rozporządzenie 2887/2000/EC zostało uchwalone na podstawie art. 95 Traktatu o Utworzeniu Wspólnoty Europejskiej, który służy zbliżaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Na podstawie tego artykułu uchwalane są z reguły dyrektywy, które przez swój charakter pozwalają na zbliżenie przepisów krajowych przy pozostawieniu krajom członkowskim swobody wyboru środków. Na podstawie art. 95 Traktatu uchwalono np. dyrektywy telekomunikacyjne 97/33/EC, 97/13/EC, 98/10/EC oraz dyrektywy nowego pakietu regulacyjnego telekomunikacji z 2002 r. Zastosowanie art. 95 jako podstawy do uchwalenia rozporządzenia (w tym wypadku rozporządzenia 2887/2000/EC), które jest aktem bezpośrednio obowiązującym w krajach członkowskich, było zabiegiem wyjątkowym podyktowanym chęcią szybkiego uwolnienia lokalnej pętli abonentki. Gdyby czekano na wejście w życie nowego pakietu regulacyjnego dyrektyw, w którym znajdują się zapisy dot. uwolnienia pętli, proces ten zacząłby się dwa i pół roku później (tj. w drugiej połowie 2003 r.). Rozporządzenie 2887/2000/EC uzupełnia i opiera się na instytucjach wprowadzonych przez pakiet dyrektyw z lat 1997-98 (a więc reżim regulacyjny o charakterze ex-ante z istniejącymi niezależnymi władzami regulacyjnymi, wyznaczonymi podmiotami o znaczącej pozycji rynkowej, obowiązkiem sporządzania ofert ramowych itd.).

Natomiast typową podstawą dla wydawania rozporządzeń są np. art. 26 (unia celna) i 37 (wspólna polityka rolna), które nadają Wspólnocie silną kompetencję własną do regulacji rynku, do nadawania praw i obowiązków bezpośrednio na poziomie wspólnotowym i co nie ma charakteru zbliżania przepisów państw członkowskich. W Unii w tym zakresie wydaje się bardzo dużo rozporządzeń i państwa członkowskie nie powinny tu uchylać przepisów wdrażających - wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (Case 93-71) stwierdzający powyższe dotyczył rozporządzenia wydane na podstawie art. 37 Traktatu (według aktualnej numeracji).

Ponadto w paragrafie 14 preambuły rozporządzenia 2887/2000/EC znajduje się zapis, z którego wynika, że przepisy tego rozporządzenia nie naruszają bardziej szczegółowych krajowych przepisów dot. pętli, jeśli są zgodne z prawem wspólnotowym. Pośrednio to wskazuje na możliwość istnienia przepisów krajowych w zakresie przedmiotowym rozporządzenia, jeśli są zgodne z prawem wspólnotowym.

Przepisy dot. lokalnej pętli są także elementem nowego pakietu regulacyjnego telekomunikacji (konkretnie dyrektywy 2002/19/EC), który państwa członkowskie mają wdrożyć do lipca 2003 r., a więc jeszcze przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej (jednak obecna nowelizacja Prawa telekomunikacyjnego nie dotyczy nowego pakietu dyrektyw).

III. Skutki prawne wejścia w życie proponowanych w projekcie rozwiązań.

Część proponowanych zmian przepisów ma na celu wyeliminowanie dowolności organu regulacyjnego w zakresie przyjmowania zgłoszeń działalności telekomunikacyjnej. Służyć ma temu pozbawienie możliwości zgłaszania sprzeciwu w przypadku niekompletności wniosku, a tym samym powinna być zastosowana, zgodnie z kpa, procedura wzywania zgłaszającego do usunięcia braków w zgłoszeniu, a także zamieszczenie delegacji dla ministra właściwego do spraw łączności do wydania rozporządzenia w sprawie określenia wzoru zgłoszenia.

IV. Ocena skutków regulacji.

Przedstawione w projekcie regulacje oddziałują na wszystkie podmioty funkcjonujące na rynku usług telekomunikacyjnych.

Od Telekomunikacji Polskiej S.A. będzie wymagane przyspieszenie inwestycji związanych z rozbudową i cyfryzacją sieci. Wiąże się to z faktem, że sieć TP S.A. nie jest w pełni tak nowoczesna jak sieci innych operatorów.

Cyfryzacja i rozbudowa sieci TP S.A. umożliwi abonentom korzystanie z dodatkowych uprawnień związanych z :

- żądaniem od operatora o pozycji znaczącej na rynku usług telefonicznych świadczonych w sieciach stacjonarnych, obowiązku świadczenia podstawowych usług telefonicznych (usług powszechnych),
- wyborem operatorów świadczących telefoniczne usługi międzynarodowe i międzystrefowe, ale również lokalne (będzie to wiązało się dodatkowo z dostosowaniem w tym zakresie Planu Numeracji Krajowej),
- prawem abonenta do zachowania dotychczasowego numeru w przypadku zmiany operatora świadczącego usługi telefoniczne,
- umożliwieniem abonentowi wyboru operatora, który będzie mógł mu świadczyć usługi telekomunikacyjne, w szczególności dostępu do Internetu, poprzez uwolnienie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej czyli dostępu do abonentów danego operatora innym operatorom.

Należy jednocześnie zaznaczyć, że pomimo braku przepisów przejściowych na wprowadzenie przez operatorów rozwiązań umożliwiających im wykonanie uprawnień abonentów, to ustawa przewiduje odroczenie tego w czasie w przypadku braku możliwości technicznych.

Te działania powinny przyczynić się do zwiększenia konkurencji i w konsekwencji dostępności do usług telekomunikacyjnych.

Należy zdawać sobie sprawę, że niektóre rozwiązania spotykają się z oporami TP S.A. Na przykład uwolnienie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, które stało się w UE priorytetowym zadaniem. Jak pokazała jednak praktyka wdrożenie uregulowań dotyczących uwolnienia dostępu do pętli lokalnej według 7 raportu Komisji Europejskiej jest niezadowolające. Oferta ramowa dotycząca uwolnienia i kolokacji została opublikowana we wszystkich krajach członkowskich, przy czym w niektórych krajach nie obejmowała ona współdzielonego dostępu. Umowy w zakresie pełnego dostępu zawarte zostały przez dwustu operatorów w 10 krajach - połowa z nich w Niemczech, gdzie uwolnienie dostępu zostało wprowadzone przez prawo w 1998 roku. Ilość uwolnionych linii w poszczególnych krajach bardzo się różni - od kilkudziesięciu (Portugalia, Hiszpania) do kilkuset tysięcy (Niemcy). Żadnej pętli nie uwolniono w Irlandii i Luksemburgu. Współdzielony dostęp występuje tylko w Belgii, Danii, Finlandii i Szwecji, ale jest na poziomie kilkuset linii.

Przełożenie woli politycznej na rzeczywiste działania jest skomplikowane dla wszystkich stron i jest przedmiotem wielu opóźnień. Regulatorzy i operatorzy muszą pokonać wiele praktycznych trudności odnoszących się w szczególności do kolokacji i opłat. Podobnie jak w przypadku świadczenia usług dzierżawy łączy po konkurencyjnych cenach i na niedyskryminujących zasadach wprowadzenie wolnego dostępu do pętli lokalnej opóźnia niedostateczny nadzór nad kosztowymi systemami rachunkowości i powolne procedury rozwiązywania sporów. Do tego należy dodać opór (niechęć) i niezdolność zasiedziały operatorów do udostępnienia w pełni tej usługi dla niedyskryminującego i efektywnego dostępu przez konkurentów a w niektórych przypadkach chęć utrzymania swojej finansowej pozycji. Wysokie jednorazowe koszty (kolokacja, przyłączenie linii, inwestycje w sprzęt) są trudne do zamortyzowania i w dużym stopniu powstrzymują od wejścia na rynek. Jednakże finansowe kwestie nie mogą dawać zasiedzialemu operatorowi powodów do opóźniania unbundlingu w nadziei czy oczekiwaniu, że wyeliminuje to konkurentów z rynku. W obecnej sytuacji regulatorzy muszą szczególną uwagę zwrócić na ten czynnik. Egzekwowanie obowiązków dotyczących uwolnienia pętli abonenckiej zapowiedziała Komisja Europejska m. in. podczas ostatniego „publicznego przesłuchania” Dyrekcji Generalnej Konkurencji, jakie miało miejsce w Brukseli 8 lipca 2002 r. Komisja poinformowała, że uzyskane dane mówią o średnim przyłączaniu przez operatorów zasiedziały 65 tys. DSL i uwalnianiu w tym samym czasie tylko 6 tys. linii. KE stwierdziła, że takie praktyki są niedopuszczalne.

Ponadto nałożono w ustawie, zgodnie z wymogami UE, obowiązek świadczenia usług powszechnych na operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych,

świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych. Obowiązek nałożony na operatora będzie rekompensowany w związku z wprowadzeniem możliwości dofinansowania deficytu dostępu. Wprowadzenie takiego mechanizmu, na czas określony, przewiduje Dyrektywa 97/33/WE. Mechanizm ten, w związku z brakiem funkcjonowania Funduszu Usług Powszechnych, powinien umożliwić operatorom świadczącym te usługi, w przypadku wykazania deficytu ponoszonego na eksploatacji każdej linii abonenckiej, żądanie dopłat od operatorów, który korzystają z dostępu do sieci tych operatorów. W wyniku tej regulacji może nastąpić przepływ środków między operatorami, który powinien pomóc w finansowaniu rozwoju usług powszechnych. Skala tego zjawiska może być dość znaczna, gdyż wstępne szacunki na podstawie ogólnych informacji statystycznych wskazują, że liczba abonenckich linii, z których przychody nie pokrywają ich kosztów eksploatacji i nie zapewniają zwrotu zaangażowanego kapitału na ich wybudowanie może wynosić ok. 1 do 2 milionów.

Projekt przewiduje dodatkowe zobowiązania nałożone m. in. na operatorów sieci komórkowych dotyczące rejestracji abonentów korzystających z usług przedpłaconych (tzw. pre paid). Ten obowiązek może spowodować pewne reperkusje na tym rynku, przede wszystkim ze względu na fakt, że w zależności od operatora świadczącego te usługi (PTC, Polkomtel, Centertel) udział tego typu abonentów waha się od ok. 50 do 70% ogółu abonentów korzystających z usług. Ten obowiązek wynika jednak ze względów bezpieczeństwa państwa i obywateli, gdyż według danych Policji 90% przestępców korzysta z tego typu usług.

W ustawie rozszerzono zakres danych, które mogą być przetwarzane przez operatorów, ale w sposób dopuszczalny przez przepisy UE. Wynika to z faktu, iż występuje wielu niesolidnych użytkowników usług przede wszystkim telefonii komórkowej. Przepisy te wspólnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej (projekt przygotowany przez Ministra Gospodarki) pozwolą operatorom na wyeliminowanie przypadków korzystania przez dłużników jednego operatora z usług innego operatora.

Wprowadzone prokonkurencyjne rozwiązania powinny przyczynić się do rozwoju podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne, co tym samym powinno doprowadzić do wzrostu zatrudnienia w tym sektorze gospodarki (zwiększenie wpływów z tytułu podatku dochodowego do budżetu państwa). Należy przy tym pamiętać, że ustawa nie będzie miała wpływu na rozpoczęty już w TP S.A. proces restrukturyzacji zatrudnienia może natomiast przyczynić się, w związku z rozwojem sektora, do wzrostu zatrudnienia u innych operatorów. Zwiększenie konkurencyjności powinno doprowadzić do obniżki cen usług, a to z kolei może przyczynić się do zwiększenia zapotrzebowania na nie. Może to przynieść wymierne, w postaci zwiększenia wpływów z podatku VAT, korzyści dla budżetu państwa.

Przyjęte rozwiązania pozwolą polskim operatorom telekomunikacyjnym, a przede wszystkim Telekomunikacji Polskiej S.A., dostosować się do otwartego rynku (z chwilą wstąpienia Polski do UE).

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE

Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne ma na celu doprowadzenie do pełnej zgodności przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.00.73.852) z prawem Unii Europejskiej poprzez uzupełnienie dotychczasowych regulacji o kwestie, które nie zostały objęte pierwotną ustawą. Proponowane zmiany mają też na celu usunięcie nieścisłości i nieprecyzyjności przepisów, które ujawniły się w trakcie obowiązywania ustawy. Projektowana regulacja jest spełnieniem zobowiązań zawartych w polskim stanowisku negocjacyjnym, które przewiduje, że Polska doprowadzi do pełnej zgodności i wdrożenia *acquis communautaire* w obszarze Telekomunikacja i technologie informacyjne do 31 grudnia 2002 roku.

Projekt ustawy ujednotwiera przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej i nakłada obowiązek jej świadczenia jedynie na operatora posiadającego znaczącą pozycję rynkową co jest zgodne z postanowieniami Dyrektywy 98/10/WE w sprawie zastosowania zasad otwartej sieci do telefonii głosowej oraz usług powszechnych w telekomunikacji w środowisku konkurencyjnym. Projektowana regulacja usuwa z tekstu ustawy pojęcie operatora zajmującego pozycję dominującą i pozostawia operatora o znaczącej pozycji rynkowej co odpowiada regulacjom wspólnotowym.

Wraz z wejściem w życie projektu ustawy zastosowanie będą miały przepisy art. 43 o przenośności numerów i preselekcji operatora, które dostosowują dotychczasowo obowiązującą ustawę Prawo telekomunikacyjne do postanowień Dyrektywy 98/61/WE w zakresie przenośności numerów i preselekcji operatora. Wprowadzenie tego typu usług z pewnością wpłynie pozytywnie na zwiększenie konkurencyjności na polskim rynku telekomunikacyjnym

Zakresem nowelizacji zostały również objęte postanowienia Dyrektywy 99/64/WE, która również należy do telekomunikacyjnego *acquis*, poprzez wprowadzenie obowiązku rozdzielania własności sieci telekomunikacyjnych od sieci telewizji kablowej.

Rozwiązaniem o kluczowym znaczeniu m.in. dla obniżenia cen za dostęp do Internetu jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (2887/2000). Regulacja ta nakłada na operatorów posiadających znaczącą pozycję rynkową obowiązek umożliwienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej każdemu operatorowi na podstawie opłat, które powinny być ustalone w oparciu o przejrzyste i obiektywne kryteria oraz o uzasadnione koszty.

Projekt ustawy nakłada na Prezesa Urzędu regulacji Telekomunikacji i Poczty z momentem wstąpienia Polski do Unii Europejskiej obowiązki notyfikacyjne wobec Komisji Europejskiej, które zostały określone w dyrektywie 97/33/WE w zakresie przedstawiania informacji dotyczących operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, świadczących usługi powszechne oraz umożliwiających połączenia międzyoperatorskie.

Nowelizacja w powyższym zakresie ustawy Prawo telekomunikacyjne jest konieczna, gdyż stanowi niezbędne podstawy do przyjęcia nowego pakietu regulacyjnego w zakresie telekomunikacji, który został w marcu bieżącego roku ogłoszony przez Unię Europejską i którego przyjęcie będzie niezbędne w celu osiągnięcia pełnej zgodności z prawem wspólnotowym na dzień wstąpienia Polski do UE.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/226/2002/DPE/apl

Warszawa, 24 lipca 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne (RM-10-104-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne ma na celu doprowadzenie do zgodności przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.00.73.852) z prawem Unii Europejskiej. Proponowane zmiany mają też na celu usunięcie nieścisłości i nieprecyzyjności przepisów, które ujawniły się w trakcie obowiązywania ustawy.
- II. Ze względu na kwestię zgodności z prawem Unii Europejskiej znaczenie mają następujące akty prawa wspólnotowego:
 - Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 97/33/WE z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie połączeń międzyoperatorskich w dziedzinie telekomunikacji w kontekście udostępniania usług powszechnych i interoperacyjności poprzez zastosowanie zasad otwartej sieci (OJ L 199, 26.7.1997, p. 32);
 - Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (OJ L 281, 23/11/1995);
 - Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 97/66/WE z 15 grudnia 1997 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatnych danych w sektorze telekomunikacyjnym. (OJ L 024, 30/01/1998);

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/10/WE z dnia 26 lutego 1998 r. w sprawie zastosowania zasad otwartej sieci do telefonii głosowej oraz usług powszechnych w telekomunikacji w środowisku konkurencyjnym (OJ L 101, 01.04.1998, p. 24-47);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/61/WE z dnia 24 września 1998 r. zmieniająca Dyrektywę 97/33/WE w zakresie przenośności numerów i preselekcji operatora (OJ L 268, 3.10.98, p. 37-38);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 99/64/WE z 23 czerwca 1999 r. zmieniająca Dyrektywę 90/388/EWG w celu zapewnienia, że sieci telekomunikacyjne oraz sieci telewizji kablowej będące własnością jednego operatora stanowią oddzielne jednostki prawne (OJ L 175, 10.07.1999, p. 0039 – 0042);
- Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady 2887/2000 w sprawie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (OJ L 336, 30.12.2000, p. 0004 – 0008).

III. Mając na uwadze dostosowanie do *acquis* w zakresie telekomunikacji znaczenie mają następujące przepisy dotyczące:

- usługi powszechnej oraz nałożenia na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązku świadczenia usługi powszechnej;
- usunięcia rozróżnienia pomiędzy operatorami o znaczącej pozycji rynkowej, a operatorami posiadającymi pozycję dominującą;
- przenośności numerów i preselekcji operatora;
- dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- nałożenia na Prezesa URTiP obowiązków notyfikacyjnych wobec Komisji Europejskiej.

IV. Projekt ustawy w art. 49 ujednocila z prawem UE przepisy dotyczące świadczenia usługi powszechnej. Art. 49 ust. 1 nakłada obowiązek świadczenia usługi powszechnej na operatora publicznego o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych, w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych. Takie uregulowanie jest zgodne z postanowieniami art. 5 Dyrektywy 98/10/WE oraz art. 4 ust. 2 Dyrektywy 97/33/WE.

V. Art. 57 ust. 1 projektu ustawy wprowadza jednolitą terminologię poprzez usunięcie pojęcia operatora zajmującego pozycję dominującą i pozostawienie operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Usunięcie rozróżnienia pomiędzy operatorami posiadającymi znaczącą pozycję rynkową, a tymi o pozycji dominującej jest niezbędne w celu zachowania zgodności z uregulowaniami wspólnotowymi, a w szczególności art. 4 Dyrektywy 97/33/WE.

VI. Art. 43 projektu ustawy wprowadza regulację umożliwiającą zachowanie przez abonenta przydzielonego numeru przy zmianie operatora (*przenośność numerów*) oraz możliwość wyboru operatora świadczącego usługi telefoniczne lub inne wykorzystujące techniki komutacji (*preselekcja operatora*). Projektowana regulacja jest objęta postanowieniami art. 1 ust. 2 Dyrektywy 98/61/WE. Całkowita implementacja przepisów o preselekcji i przenośności numerów jest uzależniona od treści przyszłego rozporządzenia. Ponadto, dotychczasowe doświadczenia rynkowe wskazują, iż w celu praktycznej realizacji przepisów o preselekcji niezbędne jest dokonanie zmian w art. 32 ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U.93.28.127).

- VII. Art. 13a projektu ustawy implementuje postanowienia Dyrektywy 99/64/WE, która przewiduje obowiązek rozdzielenia własności sieci telekomunikacyjnych od sieci telewizji kablowej.
- VIII. Art. 80a projektu wprowadza dopłatę z tytułu deficytu dostępu dla operatora publicznego. Dyrektywa 97/33/WE w art. 5 przewiduje możliwość dopłat w celu pokrycia kosztów świadczenia usługi powszechnej. Jednakże, Komisja Europejska w komunikacie opublikowanym w listopadzie 1996 r. (Com(96)608) w sprawie kosztów i finansowania usługi powszechnej oraz w rekomendacji z 1998r. (98/195/WE) w sprawie kosztów połączeń międzyoperatorskich wyraziła pogląd, iż stosowanie deficytu dostępu jest nieefektywne i mało przejrzyste i nie powinno mieć miejsca. Komisja Europejska jednoznacznie nakazała likwidację wszelkich systemów dopłat z tytułu deficytu dostępu lokalnego do końca 1999r. Ponadto, propozycja regulacji z art. 80a jest sprzeczna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (2887/2000), którego przepisy nie przewidują prawa do pobierania przez operatora eksploatującego lokalne pętle abonenckie dopłat z tytułu deficytu ponoszonego w związku z ich budową i eksploatacją lecz nakładają na niego obowiązek kształtowania opłat za dostęp do pętli lokalnej na podstawie orientacji kosztowej. Wprawdzie art. 80a ust. 6 projektu ustawy przewiduje, iż dopłata nie może być stosowana dłużej niż do dnia 31 grudnia 2003 r., a art. 81 daje ministrowi właściwemu do spraw łączności delegację ustawową do wydania rozporządzenia, które będzie ustalało sposób i tryb pobierania dopłat uwzględniając zapewnienie zwiększenia dostępności do usług powszechnych, to jednak biorąc pod uwagę stanowisko Komisji Europejskiej, oraz to, że dopłaty z tytułu deficytu dostępu nie są już stosowane w państwach członkowskich Unii Europejskiej i jednocześnie mając na uwadze stanowisko Prezesa URT z sierpnia 2001 r. w sprawie modelu i stawek rozliczeń międzyoperatorskich likwidujące *de facto* możliwość otrzymywania dopłat z tego tytułu, należy podkreślić, iż propozycja zapisu art. 80a stanowi regres w regulacji rynku telekomunikacyjnego i nie znajduje uzasadnienia do umieszczenia w ustawie dostosowawczej.
- IX. Pkt. 54 noweli wprowadza do ustawy Prawo telekomunikacyjne Rozdział 2a, który implementuje przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (2887/2000). Regulacja ta nakłada na operatorów posiadających znaczącą pozycję rynkową obowiązek umożliwienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej każdemu operatorowi na podstawie opłat, które powinny być ustalone w oparciu o przejrzyste i obiektywne kryteria oraz powinny uwzględniać uzasadnione koszty.
- X. Projekt ustawy dokonuje zmian w art. 69 w zakresie przetwarzania danych osobowych, które jednak nie mają charakteru dostosowawczego do prawa Unii Europejskiej. Dyrektywa 95/46/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych określa ogólne zasady dotyczące jakości danych oraz kryteria legalności ich przetwarzania. Dyrektywa 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze telekomunikacji uzupełnia i precyzuje postanowienia Dyrektywy 95/46/WE.

Przepis art. 69 ust 2 i 2a przedłożonego projektu ustawy określa kategorie danych, do których przetwarzania uprawniony jest operator. Kategorie danych wymienionych w ust. 2 pkt 1 – 6 służą należytemu określeniu tożsamości osoby zawierającej umowę z operatorem. Dokładna identyfikacja użytkownika jest konieczna dla zawarcia umowy, dlatego przetwarzanie tych danych dopuszcza art. 7 pkt (b) Dyrektywy 95/46/WE. Należy zwrócić uwagę, że za kategorię danych niezbędnych do zawarcia umowy może być uznany również adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres stałego zameldowania na pobyt stały. Za dopuszczalne w świetle przedstawionych aktów prawa wspólnotowego należy uznać również przetwarzanie numeru konta bankowego użytkownika, jednakże tylko pod warunkiem, że użytkownik jednoznacznie wyraził na to zgodę.

Art. 7 dyrektywy 95/46/WE stanowi, iż dane osobowe mogą być przetwarzane tylko wówczas, gdy m. in. jest to konieczne dla realizacji umowy, której stroną jest podmiot danych lub w celu podjęcia określonych działań na życzenie podmiotu danych przed zawarciem umowy (art. 7). Przetwarzanie danych określonych w art. 69 ust. 2 pkt 7 – 10 nie jest konieczne do zawarcia umowy i jest niewspółmierne w stosunku do jej celów.

Dyrektywa 97/66/EC nie łagodzi reżimu przetwarzania danych osobowych w porównaniu z dyrektywą 95/46/EC, lecz przeciwnie, zacieśnia go i dostosowuje do specyficznych warunków tej branży i wysokiego ryzyka związanego z przechowywaniem i przetwarzaniem automatycznym danych dotyczących abonentów i użytkowników.

Art. 14 dyrektywy 97/66/WE dopuszcza możliwość rozszerzenia stosowania przepisów ogólnych o ochronie danych osobowych oraz upoważnia państwa członkowskie do ograniczenia zakresu obowiązków i praw określonych w art. 5, 6 i 8 ust. 1-4 dyrektywy 97/66/WE. Przepisy prawne jakie państwa członkowskie mogą przyjąć na tej podstawie muszą być niezbędne dla celów ściśle określonych w ust 1 art. 14 dyrektywy. Są nimi: ochrona bezpieczeństwa narodowego, obronność, bezpieczeństwo publiczne, zapobieganie, ściganie, wykrywanie i dochodzenie przestępstw lub bezprawnego używania systemów telekomunikacyjnych.

Należy podkreślić, że art. 14 dyrektywy mówi jedynie o ograniczeniu praw i obowiązków określonych w przepisach dyrektywy. Nie zezwala on na wprowadzenie nowych uprawnień nie objętych regulacją tych przepisów. Ponadto, ograniczenie to musi być bezwzględnie podyktowane przesłankami określonymi w art. 14 ust 1. Nie może być ono zatem usprawiedliwione np. celem dochodzenia roszczeń na gruncie cywilnoprawnym przez wybrane podmioty gospodarcze. Konieczność zapobiegania, ścigania, wykrywania i dochodzenia przestępstw lub bezprawnego używania systemów telekomunikacyjnych nie stanowi podstawy do osłabienia ochrony danych osobowych abonentów nie wywiązujących się z obowiązku uiszczania opłat za usługi telekomunikacyjne i nie upoważnia operatorów do wzajemnego przekazywania sobie danych tych osób.

Przepisy art. 69a i 69b określają zasady udostępniania danych osobowych przez operatorów innym podmiotom. Mając na uwadze powyższe, przepisy te budzą istotne zastrzeżenia z punktu widzenia prawa wspólnotowego. Przepisy te nie zabezpieczają przed dalszym przetwarzaniem niezgodnym z pierwotnym celem, również na zasadach komercyjnych. Ponadto należy zauważyć, że celowość uchwalenia tych przepisów jest wątpliwa w związku z pracami nad ustawą o udostępnianiu informacji gospodarczej. Projekt ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej określa zasady i tryb udostępniania przez przedsiębiorców osobom trzecim danych dotyczących wiarygodności płatniczej konsumentów i innych przedsiębiorców. Wprowadzenie

szczególnych rozwiązań w odniesieniu do operatorów jest nieuzasadnione z uwagi na zasadę równouprawnienia podmiotów gospodarczych.

- XI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedłożony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z tym że: mając na uwadze przyjęcie przez Unię Europejską nowego pakietu regulacyjnego w zakresie telekomunikacji a także w zakresie ochrony danych osobowych, ustawa Prawo telekomunikacyjne podlegać będzie musiała kolejnej nowelizacji w zakresie nowego *acquis communautaire* oraz usunięcia rozbieżności opisanych w pkt. VIII i X niniejszej opinii tak aby uzyskać pełną zgodność na dzień wstąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY**

z dnia 2002 r.

w sprawie określenia wzoru zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej oraz trybu jego składania.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej nie wymagającej zezwolenia, zwanego dalej „zgłoszeniem”, oraz tryb jego składania.

§ 2. Ustala się wzór zgłoszenia stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Zgłoszenie składa się w formie pisemnej do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2002 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

ZAŁĄCZNIK

WZÓR ZGŁOSZENIA DZIAŁALNOŚCI TELEKOMUNIKACYJNEJ

.....
/miejsowość, data/

**Prezes
Urzędu Regulacji
Telekomunikacji i Poczty¹**

**ZGŁOSZENIE
DZIAŁALNOŚCI TELEKOMUNIKACYJNEJ**

1. Oznaczenie przedsiębiorcy², siedziba i adres:

.....

.....

miejsowość, ulica numer domu

numer lokalu, kod pocztowy numer telefonu numer

faksu e-mail:

Adres do korespondencji:

miejsowość, ulica numer domu

numer lokalu, kod pocztowy numer telefonu numer

faksu e-mail:

2. Oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy:

.....

.....

3. Numer w rejestrze przedsiębiorców (numer w rejestrze sądowym , numer w ewidencji działalności gospodarczej):

.....
.....

4. Rodzaj i zakres zamierzonej działalności telekomunikacyjnej ³:

.....
.....
.....
.....

5. Obszar, na którym będzie wykonywana zgłaszana działalność telekomunikacyjna ⁴:

.....
.....

6. Data rozpoczęcia zgłaszanej działalności telekomunikacyjnej ⁵:

dzień miesiąc rok

Imię i nazwisko osoby/osób zgłaszających , uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy

.....
.....

Podpis osoby/osób zgłaszających, uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy

.....
.....

Załączniki:

- dokument potwierdzający że zgłaszający jest przedsiębiorcą, (aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej),
- w przypadku dokonania zgłoszenia przez pełnomocnika należy dołączyć dokument pełnomocnictwa.

Objaśnienia:

¹ zgłoszenia można również kierować na adres Oddziału Okręgowego URTiP, zgodnie z właściwością miejscową ustaloną na podstawie art. 21 § 1 pkt 3 Kpa, tj. według siedziby. W skład URTiP wchodzi następujące oddziały okręgowe:

1. Dolnośląski Oddział Okręgowy z siedzibą we Wrocławiu - dla województwa dolnośląskiego,
2. Kujawsko-Pomorski Oddział Okręgowy z siedzibą w Bydgoszczy - dla województwa kujawsko-pomorskiego,
3. Lubelski Oddział Okręgowy z siedzibą w Lublinie - dla województwa lubelskiego,
4. Lubuski Oddział Okręgowy z siedzibą w Zielonej Górze - dla województwa lubuskiego,
5. Łódzki Oddział Okręgowy z siedzibą w Łodzi - dla województwa łódzkiego,
6. Małopolski Oddział Okręgowy z siedzibą w Krakowie - dla województwa małopolskiego,
7. Mazowiecki Oddział Okręgowy z siedzibą w Warszawie - dla województwa mazowieckiego,
8. Opolski Oddział Okręgowy z siedzibą w Opolu - dla województwa opolskiego,
9. Podkarpacki Oddział Okręgowy z siedzibą w Rzeszowie - dla województwa podkarpackiego,
10. Podlaski Oddział Okręgowy z siedzibą w Białymstoku - dla województwa podlaskiego,
11. Pomorski Oddział Okręgowy z siedzibą w Gdyni - dla województwa pomorskiego,
12. Śląski Oddział Okręgowy z siedzibą w Siemianowicach Śląskich - dla województwa śląskiego,
13. Świętokrzyski Oddział Okręgowy z siedzibą w Kielcach - dla województwa świętokrzyskiego,
14. Warmińsko-Mazurski Oddział Okręgowy z siedzibą w Olsztynie - dla województwa warmińsko-mazurskiego,
15. Wielkopolski Oddział Okręgowy z siedzibą w Poznaniu - dla województwa wielkopolskiego,
16. Zachodniopomorski Oddział Okręgowy z siedzibą w Szczecinie - dla województwa zachodniopomorskiego;

² należy wpisać nazwę lub firmę przedsiębiorcy, a w przypadku osoby fizycznej - imię i nazwisko przedsiębiorcy oraz nazwę, pod którą wykonuje działalność gospodarczą; w przypadku spółki cywilnej należy wpisać imiona i nazwiska wszystkich wspólników oraz nazwę spółki;

³ określić działalność telekomunikacyjną, która może polegać na świadczeniu lub udostępnianiu usług telekomunikacyjnych oraz eksploatacji sieci telekomunikacyjnej, Zgłaszający wpisuje sieć telekomunikacyjną

jaką zamierza wykorzystywać (sieć eksploatowana przez zgłaszającego lub sieć innego uprawnionego operatora, wskazując na rodzaj sieci ze względu na jej przeznaczenie) i rodzaje usług telekomunikacyjnych, jakie zgłaszający zamierza świadczyć i/lub udostępniać, w przypadku prowadzenia działalności telekomunikacyjnej z wykorzystaniem eksploatowanej sieci, należy zgłosić eksploatację tej sieci (ze wskazaniem jej przeznaczenia), przykład: „świadczenie usługi dostępu do sieci Internet z wykorzystaniem sieci eksploatowanej przez zgłaszającego oraz łączy dzierżawionych od innych uprawnionych operatorów oraz eksploatacja sieci transmisji danych w celu świadczenia ww. usługi”;

⁴ obszar, na którym zgłaszający zamierza wykonywać działalność telekomunikacyjną; w przypadku zgłoszenia eksploatacji sieci publicznej założonej w jednym budynku mieszkalnym, przeznaczonej do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych należy podać adres budynku mieszkalnego;

⁵ zgłoszenia należy dokonać co najmniej na 28 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia zgłaszanej działalności. Datę rozpoczęcia działalności można wyznaczyć nie wcześniej niż na pierwszy dzień po upływie 28 dni licząc od dnia nadania zgłoszenia (w urzędzie pocztowym lub złożenia w URTiP), nie uwzględniając dnia nadania zgłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia określa wzór zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej nie wymagającej zezwolenia i tryb jego składania.

Wzór zawiera wszystkie elementy określone w art. 14 Prawa telekomunikacyjnego, niezbędne dla prawidłowego dokonania zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej.

Do chwili obecnej ustawa Prawo telekomunikacyjne nie zawierała delegacji, pozwalającej na określenie wzoru zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej. Wskazana delegacja została wprowadzona ustawą z dnia o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Regulacja zawarta w proponowanym projekcie rozporządzenia odnosi się do przedsiębiorców, którzy zamierzają wykonywać działalność telekomunikacyjną nie wymagającą zezwolenia.

Celem wydania rozporządzenia zawierającego wzór zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej i tryb jego składania jest uproszczenie regulacji rynku telekomunikacyjnego i umożliwienie przedsiębiorcom, którzy zamierzają wykonywać działalność telekomunikacyjną nie wymagającą zezwolenia, prawidłowego dokonania zgłoszenia, a także ujednoczenie składanych do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty zgłoszeń działalności telekomunikacyjnej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

PROJEKT

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY z dnia 2002 r.

w sprawie rodzajów, warunków uzyskania oraz okresów ważności pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2a ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, nr 154 poz. 1800, 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz. ...), zwanej dalej ustawą, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonym w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 35, poz. 196), a także z zaleceniami Europejskiej Konferencji Poczty i Telekomunikacji (CEPT), przepisy rozporządzenia określają:

- 1) rodzaje pozwoleń na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo – odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zwane dalej „pozwoleniami”,
 - 2) warunki uzyskania danego rodzaju pozwolenia oraz
 - 3) okresy ich ważności,
- w zależności od rodzaju posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

§ 2.

Ilekcroć w rozporządzeniu jest mowa o :

- 1) radiostacji amatorskiej – rozumie się przez to radiokomunikacyjne urządzenie nadawcze lub nadawczo odbiorcze przystosowane do używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,
- 2) radiostacji amatorskiej automatycznej – rozumie się przez to bezobsługową radiostację amatorską,
- 3) pasmach amatorskich – rozumie się przez to zakresy częstotliwości przyznane służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości,
- 4) pasmach amatorskich krótkofalowych (KF) – rozumie się przez to pasma amatorskie leżące w zakresach częstotliwości poniżej 30 MHz,
- 5) pasmach amatorskich ultrakrótkofalowych (UKF) – rozumie się przez to pasma amatorskie leżące w zakresach częstotliwości powyżej 30 MHz,
- 6) CEPT – rozumie się przez to Europejską Konferencję Administracji Poczty i Telekomunikacyjnych,

§ 3.

Ustala się następujące rodzaje pozwoleń:

- 1) pozwolenie kategorii 1, uprawniające do zakładania i używania radiostacji amatorskiej pracującej dopuszczonymi rodzajami emisji we wszystkich pasmach amatorskich krótkofalowych i ultrakrótkofalowych z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W lub 500 W,
- 2) pozwolenie kategorii 2, uprawniające do zakładania i używania radiostacji amatorskiej pracującej dopuszczonymi rodzajami emisji w pasmach amatorskich ultrakrótkofalowych z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W,
- 3) pozwolenie kategorii 3, uprawniające do zakładania i używania radiostacji amatorskiej pracującej ograniczonymi rodzajami emisji w następujących zakresach częstotliwości: 3,550 – 3,750 MHz, 28,050 – 28,500 MHz, 144,000 – 146,000 MHz oraz 430,000 – 440,000 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W,
- 4) pozwolenie kategorii 4, uprawniające do zakładania i używania radiostacji amatorskiej pracującej ograniczonymi rodzajami emisji w następujących zakresach częstotliwości: 144,000 – 146,000 MHz oraz 430,000 – 440,000 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W,
- 5) pozwolenie kategorii 5, uprawniające do zakładania i używania analogowych i cyfrowych radiostacji amatorskich automatycznych z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 30 W w pasmach amatorskich ultrakrótkofalowych i 50 W w pasmach amatorskich krótkofalowych.

§ 4.

1. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W może otrzymać osoba fizyczna, która spełnia następujące wymagania:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub kartę stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) ukończyła 18 rok życia,
- 3) posiada:
 - a) świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej klasy A wydane przez Państwową Agencję Radiokomunikacyjną, jej następcę prawnego lub administrację łączności kraju członkowskiego CEPT w zakresie wymagań dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej A lub
 - b) świadectwo uzdolnienia odpowiedniej kategorii wydane przez polską administrację łączności przed dniem wejścia w życie przepisów w sprawie rodzajów oraz warunków i trybu wydawania świadectw uprawniających do obsługi urządzeń radiokomunikacyjnych oraz wysokości opłat za te świadectwa wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564).

2. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W może otrzymać osoba fizyczna, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz
- 2) posiada pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej co najmniej 10 lat.

§ 5.

Pozwolenie kategorii 2 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W może otrzymać osoba fizyczna, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub kartę stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) ukończyła 15 rok życia,
- 3) posiada:
 - a) świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej klasy B wydane przez Państwową Agencję Radiokomunikacyjną, jej następcę prawnego lub administrację łączności kraju członkowskiego CEPT w zakresie wymagań dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej B lub
 - b) świadectwo uzdolnienia odpowiedniej kategorii wydane przez polską administrację łączności przed dniem wejścia w życie przepisów w sprawie rodzajów oraz warunków i trybu wydawania świadectw uprawniających do obsługi urządzeń radiokomunikacyjnych oraz wysokości opłat za te świadectwa wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564).

§ 6.

Pozwolenie kategorii 3 lub 4 może otrzymać osoba fizyczna, która :

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub kartę stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) ukończyła 12 rok życia,
- 3) posiada:
 - a) świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej klasy C lub D wydane przez Państwową Agencję Radiokomunikacyjną, jej następcę prawnego lub administrację łączności kraju członkowskiego CEPT w zakresie wymagań dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej C lub D, albo
 - b) świadectwo uzdolnienia odpowiedniej kategorii wydane przez polską administrację łączności przed dniem wejścia w życie przepisów w sprawie rodzajów oraz warunków i trybu wydawania świadectw uprawniających do obsługi urządzeń radiokomunikacyjnych oraz wysokości opłat za te świadectwa wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564).

§ 7.

Pozwolenie kategorii 5 może otrzymać osoba fizyczna, która :

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub kartę stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) ukończyła 18 rok życia,
- 3) posiada pozwolenie kategorii 1 lub 2, przy czym posiadanie pozwolenia kategorii 2 upoważnia do otrzymania pozwolenia na pracę radiostacji amatorskiej automatycznej wyłącznie w pasmach amatorskich ultrakrótkofalowych (UKF).

§ 8.

Pozwolenie kategorii 1, 2 oraz 5 może uzyskać osoba prawna, w tym terenowa jednostka organizacyjna stowarzyszenia, a także stowarzyszenie zwykle działające na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r – *Prawo o stowarzyszeniach* (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855).

§ 9.

Pozwolenia wydaje się:

- 1) na czas nieokreślony - w przypadku pozwoleń kategorii 1 oraz 2,
- 2) na okres sześciu lat w przypadku pozwoleń kategorii 3 oraz 4 dla osób, które nie ukończyły 18 roku życia,
- 3) terminowo - w przypadku pozwoleń kategorii 5.

§ 10.

1. Pozwolenia i inne dokumenty upoważniające do prowadzenia działalności w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej spełniające warunki, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, zachowują ważność na warunkach zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Pozwolenia i inne dokumenty upoważniające do prowadzenia działalności w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, które nie spełniają warunków niniejszego rozporządzenia, tracą ważność moc z upływem trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

UZASADNIENIE

Proponowane rozporządzenie, zgodnie z delegacją zawartą w art. 18 ust. 2a ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, nr 154 poz. 1800, 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr ..., poz. ...) określa pozwolenia na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo – odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, ich rodzaje, warunki uzyskania danego rodzaju pozwolenia oraz okresy ważności pozwoleń radiowych, w zależności od rodzaju posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Rosnąca ilość pozwoleń wydanych na zakładanie i użytkowanie amatorskich urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych wymaga konieczności statecznego uregulowania prawnego ich działalności. Dotychczas przedmiotowe sprawy nie były regulowane aktem tej rangi, a poprzednie nieformalne przepisy wydawane przez PAR straciły ważność w roku 1990. Ze względu na wady prawne odpowiednich zapisów w art. 9 ust. 5 ustawy o łączności z roku 1990, przedmiotowe rozporządzenie nie mogło być wydane. Dopiero dzięki nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, stało się możliwe wydanie przedmiotowego aktu, który stanowi podstawę działalności służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Proponowany tekst jest zgodny z międzynarodowymi uregulowaniami prawnymi, w szczególności z przepisami wprowadzonymi przez dwie znaczące instytucje międzynarodowe odpowiedzialne za kształtowanie międzynarodowych przepisów telekomunikacyjnych:

1. Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny ITU oraz
2. Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych CEPT.

Polska administracja łączności jest członkiem obu w/w instytucji i zobowiązana jest do wprowadzenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej proponowanych przez nie uregulowań prawnych.

Przedłożony projekt rozporządzenia jest również zgodny z podstawowymi uregulowaniami prawnymi Międzynarodowego Związku Radio-Amatorskiego IARU, które formułują przepisy mające zastosowanie w regulacjach prawnych państw członkowskich. Są

one stosowane w przewidzianych przez ITU pasmach częstotliwości przekazanych Regulaminem Radiokomunikacyjnym ITU służbie amatorskiej.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia został uzgodniony w ramach uzgodnień środowiskowych z Zarządem Głównym Polskiego Związku Krótkofalowców.

Polski Związek Krótkofalowców jest jedyną organizacją polską - członkiem Międzynarodowego Związku Radio-Amatorskiego IARU i reprezentuje krótkofalarstwo polskie w kraju i za granicą.

Wprowadzenie w życie proponowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia2002 r.

**w sprawie szczegółowych warunków przeprowadzania przetargu na rezerwację
częstotliwości lub zasobów orbitalnych.**

Na podstawie art. 25 ust. 9 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki przeprowadzania przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, który obejmuje całość częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych dostępnych w danym czasie, na obszarze objętym planem zagospodarowania częstotliwości.
2. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zmian rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

§ 2.

1. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej „Prezesem”, ogłasza przetarg na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz w Biuletynie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, a jeżeli rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych ma dotyczyć jedynie określonych obszarów – także w codziennej prasie lokalnej ukazującej się na obszarach, których przetarg będzie dotyczył.
2. Ogłoszenie o przetargu zawiera w szczególności:
 - 1) przeznaczenie zakresu częstotliwości lub zasobów orbitalnych objętych przetargiem;
 - 2) wartości graniczne określonego zakresu częstotliwości, o którym mowa w pkt 1,
 - 3) obszar, na którym będą te częstotliwości lub zasoby wykorzystywane,
 - 4) rodzaj służby radiotelekomunikacyjnej, sieci lub usługi telekomunikacyjnej, w której będą te częstotliwości lub zasoby wykorzystywane,
 - 5) okres rezerwacji,
 - 6) zasady i warunki rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych,
 - 7) informacje o warunkach uczestnictwa w przetargu, w tym o:
 - a) sposobie nabycia dokumentacji przetargowej oraz wysokości opłaty za dokumentację,
 - b) miejscu oraz terminie składania i otwarcia ofert,
 - 8) wysokość wadium, termin, miejsce i formę jego wniesienia.
3. Określony w ogłoszeniu termin złożenia ofert nie może być krótszy niż 45 dni od dnia udostępnienia dokumentacji przetargowej.
4. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, Prezes sporządza listę podmiotów, które złożyły oferty.
5. Oferty złożone po terminie, o którym mowa w ust. 3 zwraca się bez otwierania.

§ 3.

Dokumentacja przetargowa, o której mowa w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – *Prawo telekomunikacyjne*, zwanej dalej „ustawą”, zawiera również:

- 1) szczegółowy opis przeznaczenia zakresu częstotliwości lub zasobów orbitalnych objętych przetargiem, wartości graniczne określonego zakresu częstotliwości, obszar, na którym

- będą wykorzystywane, rodzaj służby radiokomunikacyjnej, w których będą wykorzystywane, okres rezerwacji,
- 2) warunki wykorzystania częstotliwości dla:
 - a) urządzenia radiowego naziemnego lub dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń,
 - b) naziemnej stacji satelitarnej lub dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi,
 - 3) tryb postępowania w ramach przetargu,
 - 4) harmonogram procesu przetargowego,
 - 5) wymagania dotyczące uczestników przetargu,
 - 6) wymagania dotyczące zawartości oferty, w tym kryteria oceny oferty,
 - 7) określenie maksymalnej liczby punktów jaką może uzyskać oferent w zakresie każdego z kryteriów, w tym określenie minimum kwalifikacyjnego,
 - 8) opis sposobu przygotowania ofert, obejmujący w szczególności informacje o dokumentach, jakie ma dostarczyć podmiot zainteresowany udziałem w przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, w tym o dokumentach dotyczących jego formy prawnej oraz kondycji finansowej,
 - 9) informację co do sposobu wniesienia opłaty za rezerwację częstotliwości.

§ 4.

1. Wadium może być wnoszone w gotówce, obligacjach, państwowych, papierach wartościowych, dopuszczonych do obrotu giełdowego, listach gwarancyjnych lub wekslach.
2. Wadium zwraca się niezwłocznie po odwołaniu, zamknięciu lub uznaniu przetargu za nierozstrzygnięty, z zastrzeżeniem ust. 3 i 5.
3. Wycofanie się oferenta z przetargu lub oferenta wyłonionego w postępowaniu przetargowym powoduje utratę wadium.
4. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta nie została przyjęta podlega zwrotowi.
5. Wadium wpłacone w gotówce przez oferenta, który wygrał przetarg na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych zalicza się na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych.
6. Dowód wpłacenia wadium należy dołączyć do oferty.

§ 5.

1. Postępowanie przetargowe przeprowadza się w dwóch etapach.
2. Ocena oferty w I etapie obejmuje sprawdzenie:
 - 1) nabycia dokumentacji przetargowej, także przez współnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych,
 - 2) złożenia oferty w terminie określonym w ogłoszeniu,
 - 3) zachowania formy i zgodności złożonej oferty z wymogami dokumentacji przetargowej,
 - 4) wniesienia wadium o wymaganej wysokości, o ile to było wymagane,
3. Warunkiem dopuszczenia do II etapu przetargu jest spełnienie wymogów określonych w ust. 2.
4. Ocena oferty w II etapie przetargu obejmuje:
 - 1) kwalifikacje oferenta w zakresie działalności telekomunikacyjnej i jego wiarygodność,
 - 2) ekonomiczno-finansową zdolność oferenta,
 - 3) wartość techniczną oferty,
 - 4) wartość ekonomiczną oferty,
 - 5) wiarygodność dotyczącą bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.
5. Ocena oferty stanowi sumę punktów uzyskanych w II etapie przetargu.

§ 6.

1. Do przeprowadzenia przetargu Prezes powołuje Komisję przetargową, zwaną dalej „Komisją”, w składzie od 6 do 9 osób, wskazuje jej przewodniczącego i zatwierdza regulamin pracy Komisji.
2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1 określa w szczególności tryb prac Komisji, jej organizację, zadania przewodniczącego, sposób zapewnienia poufności pracy Komisji oraz tryb badania, czy nie zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego związane z rezerwacją częstotliwości lub zasobów orbitalnych.
3. Członkowie Komisji przed rozpoczęciem prac, są obowiązani do złożenia pisemnych zobowiązań o nie ujawnianiu informacji uzyskanych w związku z pracami Komisji.
4. Po sporządzeniu listy, o której mowa w § 2 ust. 4, członkowie Komisji składają pisemne oświadczenia, że:
 - 1) nie pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia oraz nie są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z oferentem, jego zastępcą prawnym lub członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych,
 - 2) przed upływem trzech lat od daty wszczęcia postępowania nie pozostawały w stosunku pracy lub zlecenia z oferentem nie były członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych,
 - 3) nie pozostają z oferentem, jego zastępcą prawnym lub członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do ich bezstronności.

§ 7.

1. Komisja dokonuje oceny punktowej ofert według kryteriów podanych w dokumentacji przetargowej i wyłania tych oferentów, którzy w najwyższym stopniu spełniają kryteria stosowane przy rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych oraz niezwłocznie ogłasza wyniki postępowania przetargowego w Biuletynie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.
2. Komisja podejmuje rozstrzygnięcia w drodze głosowania.
3. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Komisji.

§ 8.

1. Komisja sporządza protokół z postępowania przetargowego.
2. Protokół powinien zawierać w szczególności:
 - 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia poszczególnych etapów przetargu,
 - 2) imiona i nazwiska członków Komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział,
 - 3) liczbę ofert podanych ocenie wstępnej,
 - 4) liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny techniczno-ekonomicznej z podaniem przyczyn niedopuszczenia,
 - 5) liczbę punktów, jaką uzyskał każdy z oferentów, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów w II etapie przetargu,
 - 6) szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie postępowania przetargowego,
 - 7) ustalenie kolejności ofert wraz z oceną punktową i uzasadnieniem lub wniosek wraz z uzasadnieniem o uznanie przetargu za nierozstrzygnięty,
 - 8) podpisy wszystkich członków Komisji.
3. Komisja niezwłocznie przekazuje Prezesowi protokół postępowania przetargowego.
4. Prezes rozstrzyga o rezultacie postępowania przetargowego w drodze decyzji o udzieleniu rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych, bądź w drodze decyzji odmawiającej udzielania rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

§ 9.

Jeżeli oferent wyłoniony w postępowaniu przetargowym rezygnuje z uzyskania rezerwacji, a minimum kwalifikacyjne osiągnęła większa liczba oferentów i określono ich kolejność w przetargu, rezerwacja jest dokonywana na rzecz kolejnego oferenta spełniającego minimum kwalifikacyjne.

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków przeprowadzania przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 25 ust. 9 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 76, poz. 676 i Nr ..., poz. ...).

W związku z brzmieniem art. 22 ust. 1 ustawy - *Prawo Telekomunikacyjne*, który stanowi, że *rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwana w ustawie „rezerwacją częstotliwości”, określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu dokonano rezerwacji*, przedmiotem rozporządzenia stały się szczególne warunki przeprowadzania przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

W art. 24 ust. 1 powołanej ustawy przewidziano, iż w przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmioty wnioskujące o rezerwację częstotliwości:

- są wyłanianie w drodze przetargu, w przypadku zasobów częstotliwości wykorzystywanych do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej,
- mogą być wyłonione w drodze przetargu, w pozostałych przypadkach.

Przetargi ogłasza i przeprowadza Prezes URTiP.

W myśl art. 25 przetarg ma na celu wybór podmiotu, który uzyska przydział częstotliwości lub zasobów orbitalnych jeżeli istniejące zasoby nie są dostateczne do pozytywnego załatwienia wszystkich wniosków. W zasadzie proces przetargowy jest uruchamiany w wyniku co najmniej jednego wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych. Wniosek o dokonanie rezerwacji powinien spowodować uruchomienie w ciągu 12 miesięcy przetargu pokrywającego swym zakresem całość wniosku, a nawet obejmować całość częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych dostępnych w danym czasie i na obszarze objętym planem zagospodarowania częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

Zgodnie z ustawą ogłoszenie o przetargu powinno określać przedmiot, zakres i warunki uczestnictwa. Szczegółowe dane pozwalające zainteresowanym na ocenę celowości uczestnictwa w przetargu wynikają z przedłożonego projektu. Upoważnienie ustawowe nakazuje bowiem ustalenie warunków przetargu w taki sposób, aby ogłoszenie zapewniało właściwe poinformowanie zainteresowanych o przetargu.

Przetarg przeprowadza się na warunkach określonych w dokumentacji przetargowej, która powinna spełniać wymogi określone ustawą, rozporządzeniem i ogłoszeniem o przetargu. Stąd też, część warunków, o których mowa w dokumentacji przetargowej stanowi uszczegółowienie informacji zawartych w ogłoszeniu o przetargu.

W myśl projektu dokumentacja przetargowa powinna zawierać szczegółowy opis rodzaju częstotliwości lub zasobów orbitalnych objętych przetargiem, wielkość tych zasobów, obszar, na którym będą wykorzystywane, rodzaj służby radiokomunikacyjnej, w których mogą być wykorzystywane, okres rezerwacji, warunki wykorzystania częstotliwości, tryb postępowania w ramach przetargu, harmonogram procesu przetargowego, określenie maksymalnej liczby punktów jaką może uzyskać oferent w zakresie każdego z kryteriów, opis sposobu przygotowania ofert, obejmujący w szczególności informacje o dokumentach, jakie mają dostarczyć oferenci, w tym o dokumentach dotyczących ich formy prawnej oraz kondycji finansowej, informację co do sposobu wniesienia opłaty za rezerwację częstotliwości.

W §4 projektu szczegółowo uregulowano kwestie wniesienia, zwrotu oraz utraty wadium przez oferenta.

W przedłożonym projekcie określono również tryb postępowania przetargowego. Przeprowadza się je w dwóch etapach: *ocena oferty w I etapie*, która obejmuje nabycie dokumentacji przetargowej, także przez wspólnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, złożenie oferty w terminie określonym w ogłoszeniu, zachowanie formy i zgodności złożonej oferty z wymogami dokumentacji przetargowej, wniesienie wadium o wymaganej wysokości, o ile to było wymagane oraz *ocena oferty w II etapie*, która dotyczy kwalifikacji oferenta w zakresie działalności telekomunikacyjnej i jego wiarygodności, ekonomiczno-finansowej zdolności oferenta, wartości technicznej oferty, wartości ekonomicznej oferty (tj. przedstawienie opłacalności, w zakresie ekonomicznym, proponowanych rozwiązań technicznych) oraz wiarygodności dotyczącej bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W myśl proponowanych rozwiązań czynności związane z przeprowadzeniem postępowania przetargowego wykonuje Komisja przetargowa. Powołuje ją Prezes URTiP, wskazuje jej przewodniczącego oraz zatwierdza regulamin, który powinien określać organizację Komisji, sposób zapewnienia poufności prac Komisji zadania przewodniczącego, a także tryb badania, czy nie zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego związane z rezerwacją częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

Zgodnie z §7 Komisja przetargowa dokonuje oceny punktowej ofert wg kryteriów podanych w dokumentacji przetargowej i wyłania te podmioty, które w najwyższym stopniu spełniają kryteria stosowane przy dokonywaniu rezerwacji częstotliwości. Wyłoniony w tym

trybie podmiot uzyskuje następnie rezerwację częstotliwości w jurysdykcyjnym postępowaniu administracyjnym, w którym bada się, określone w ustawie warunki formalne niezbędne do rezerwacji. Decydującą rolę w fazie postępowania administracyjnego o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych odgrywa wynik przetargu. Dopiero wydanie decyzji przez Prezesa URTiP w sprawie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych jest realizacją celu, dla którego było prowadzone postępowanie przetargowe. Rozstrzygnięcie o wynikach przetargu następuje więc w momencie wydania decyzji udzielającej rezerwacji lub odmawiającej rezerwacji. Takie rozwiązanie wydaje się właściwe ze względu na brzmienie art. 22 ust. 6 w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy - *Prawo telekomunikacyjne*, przy czym, w przypadkach określonych w ustawie Prezes URTiP udziela decyzji odmownej po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa. Od tych decyzji przysługuje stronom wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§12 reguluje sytuację, w której wyłoniony w trakcie postępowania przetargowego oferent w trakcie postępowania administracyjnego rezygnuje z uzyskania rezerwacji. W takim wypadku rezerwacja dokonywana jest na rzecz kolejnego oferenta, spełniającego minimum kwalifikacyjne określone w dokumentacji przetargowej.

Przedłożone rozporządzenie umożliwi dokonanie w drodze przetargów rezerwacji częstotliwości. Opłaty za udostępnienie dokumentacji przetargowej oraz opłaty za dokonanie rezerwacji, które zgodnie z art. 32 ustawy - *Prawo telekomunikacyjne* miały stanowić dochód środka specjalnego URTiP, w związku z wprowadzonymi zmianami do ww. ustawy będą do 1 stycznia 2004 r. stanowić dodatkowe wpływy do budżetu państwa. Ich oszacowanie jest w tej chwili trudne, gdyż wysokość opłat zostanie ustalona w postępowaniu przetargowym i będzie zależna od ilości wykupionej dokumentacji.

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury**

z dnia 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków korzystania przez abonentów publicznej sieci telefonicznej z uprawnień do zmiany przydzielonego numeru, zachowania przydzielonego numeru i wyboru operatora publicznego

Na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr , poz.) zarządza się co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki korzystania przez abonenta publicznej sieci telefonicznej, z uprawnień do zmiany przydzielonego numeru, zachowania przydzielonego numeru i wyboru operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne lub inne usługi wykorzystujące techniki komutacji.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, rozumie się przez to ustawę z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Rozdział 2

Zmiana przydzielonego numeru

§ 2. 1. W przypadku gdy korzystanie z przydzielonego numeru jest dla abonenta publicznej sieci telefonicznej uciążliwe, abonent może wystąpić z żądaniem zmiany przydzielonego numeru poprzez złożenie pisemnego wniosku do podmiotu, z którym podpisał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych:

- 1) do operatora publicznej sieci telefonicznej obsługującego urządzenie końcowe abonenta, lub
- 2) do podmiotu udostępniającego usługi telekomunikacyjne operatora, o którym mowa w pkt 1.

2. Za uciążliwe korzystanie z przydzielonego numeru uważa się w szczególności kierowanie do abonenta powtarzających się połączeń, które zostały błędnie skierowane pod numer abonenta, zawierają groźby lub treści -w odczuciu abonenta- złośliwe, niepokoją abonenta i zakłócają jego spokój.

3. We wniosku o zmianę przydzielonego numeru abonent powinien wykazać, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe, opisać i wyjaśnić, na czym polega uciążliwość, podać częstotliwość połączeń, o których mowa w ust. 2, w tym daty, przybliżone godziny połączeń oraz skutki uciążliwości dla abonenta.

4. W terminie 14 dni od dnia złożenia przez abonenta wniosku, abonent powinien otrzymać:

- 1) pisemne zawiadomienie o nowym przydzielonym numerze, lub
- 2) pisemną decyzję o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o prawie odwołania się i wskazaniem jednostki odwoławczej.

5. Decyzja o odmowie zmiany numeru z powodu braku możliwości technicznych może być wydana abonentowi jedynie w przypadku, gdy dotyczy sieci objętej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o której mowa w art. 44 ust. 2 ustawy.

Rozdział 3

Zachowanie przydzielonego numeru

§ 3. 1. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności, zwanych dalej „lokalizacją”, abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej może wystąpić, do podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, z pisemnym wnioskiem o zachowanie przydzielonego numeru w nowej lokalizacji.

2. W terminie 14 dni od daty złożenia przez abonenta stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej wniosku powinien on otrzymać:

1) pisemne zawiadomienie o zachowaniu przydzielonego numeru,
lub

2) pisemną decyzję o odmowie zachowania przydzielonego numeru wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o prawie odwołania się i wskazaniem jednostki odwoławczej.

3. Decyzja o odmowie zachowania przydzielonego numeru z przyczyn technicznych może być wydana abonentowi jedynie w przypadku, gdy:

1) dotyczy sieci objętej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o której mowa w art. 44 ust. 2 ustawy,

2) przydzielony numer abonenta ma powiązanie z danym obszarem geograficznym, a nowa lokalizacja abonenta znajduje się w strefie numeracyjnej innej niż lokalizacja, w której przydzielono abonentowi numer.

§ 4. 1. Abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej może wystąpić z żądaniem zachowania przydzielonego numeru przy zmianie operatora świadczącego usługi poprzez złożenie pisemnego wniosku do podmiotu, którym mowa w § 2 ust. 1.

2. Do zachowania przydzielonego numeru przy zmianie operatora świadczącego usługi stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 2 i 3 pkt 1.

Rozdział 4

Wybór operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne lub inne usługi wykorzystujące techniki komutacji

§ 5. 1. Abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej eksploatowanej przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w tej sieci, zwanego dalej „operatorem o znaczącej pozycji”, dokonuje wyboru operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne lub inne usługi wykorzystujące techniki komutacji, zwanego dalej „operatorem świadczącym usługi”, poprzez numer dostępu lub preselekcję.

2. Jeżeli abonent, o którym mowa w § 5. ust. 1, nie dokonał wyboru operatora świadczącego usługi poprzez numer dostępu lub preselekcję jego połączenia nie są realizowane.

3. W przypadku o którym mowa w ust. 2, abonent powinien mieć zapewnioną -przez operatora o znaczącej pozycji- stałą, bezpłatną informację słowną o warunkach realizacji żadanego połączenia.

4. Wybór operatora świadczącego usługi poprzez preselekcję nie może wykluczać ani ograniczać prawa abonenta do wyboru tego operatora poprzez numer dostępu.

5. Wybór operatora świadczącego usługi poprzez preselekcję może być w każdym czasie przez abonenta zmieniony lub wycofany.

§ 6.1. Wyboru operatora świadczącego usługi poprzez numer dostępu abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania każdego połączenia odpowiedniej sekwencji cyfr zawierającej numer dostępu do sieci wybranego operatora świadczącego usługi, z uwzględnieniem ust.2.

2. Sposób wybierania przez abonenta numeru połączenia odbywa się według schematu, określonego w planie numeracji krajowej dla publicznej sieci telefonicznej. O sposobie wybierania numeru oraz o przydzielonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty numerach dostępu do sieci operatorów świadczących usługi abonent powinien być poinformowany przez operatora o znaczącej pozycji.

§ 7. 1. Wyboru operatora świadczącego usługi poprzez preselekcję abonent dokonuje przez złożenie u podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, pisemnego zlecenia zwanego dalej „zleceniem preselekcji”, w którym abonent wskazuje operatora świadczącego usługi, przez którego sieć będą realizowane połączenia w przypadku niewybrania numeru dostępu.

2. Abonent korzystający z preselekcji zachowuje prawo do wycofania zlecenia preselekcji oraz zmiany operatora świadczącego usługi, polegającej na ponownym złożeniu zlecenia preselekcji.

3. W terminie 14 dni od dnia złożenia przez abonenta zlecenia preselekcji, abonent powinien otrzymać:

1) pisemne zawiadomienie o realizacji zlecenia preselekcji,
lub

2) decyzję o odmowie realizacji zlecenia preselekcji wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o prawie odwołania się i wskazaniem jednostki odwoławczej.

4. Decyzja o odmowie realizacji zlecenia preselekcji z powodu braku możliwości technicznych może być wydana abonentowi jedynie w przypadku, gdy dotyczy sieci objętej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o której mowa w art. 44 ust. 2 ustawy.

Rozdział 5

Środki odwoławcze

§ 8. 1. Od decyzji odmowy, o której mowa w § 2 ust. 4 pkt 2, § 3 ust. 2 pkt 2 i § 7 ust. 3 pkt 2, abonentowi przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Abonent wnosi odwołanie do jednostki odwoławczej podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, za pośrednictwem jednostki tego podmiotu, która wydała decyzję.

§ 9. Abonentowi przysługuje w każdym czasie prawo do wystąpienia do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, w trybie art. 110 ust. 1 pkt 4 ustawy, z wnioskiem o interwencję w sprawach dotyczących nierealizowania lub niezgodnego z wystąpieniem abonenta, o którym mowa w § 2 ust.1, § 3 ust.1, § 4 ust.1 i § 7 ust.1, realizowania uprawnień, określonych w art. 43 ust. 1-3 ustawy.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej wprowadza zmiany do rozporządzenia z dnia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej (DZ.U. Nr , poz.) w związku z ustawą z dnia o zmianie ustawy– Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.).

Zgodnie z art. 1 pkt 23 ww. ustawy zostały wprowadzone zmiany w przepisach art. 43 ustawy Prawo telekomunikacyjne w zakresie uprawnień abonentów publicznej sieci telefonicznej do zachowania przydzielonego numeru i wyboru operatora świadczącego usługi.

W związku z tym, w projekcie rozporządzenia wprowadzono § 4 dotyczący prawa abonenta stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej do zachowania przydzielonego numeru przy zmianie operatora świadczącego usługi.

Ponadto dostosowano przepisy § 5-7 do zmiany w zakresie uprawnień abonenta do wyboru operatora świadczącego usługi, tj. zmieniono podmiot uprawniony do korzystania z tego uprawnienia (z abonenta sieci telefonicznej na abonenta stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej eksploatowanej przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w tej sieci) oraz rozszerzono zakres tego uprawnienia (z prawa do wyboru operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne międzynarodowe i międzystrefowe na prawo do wyboru operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne lub inne usługi wykorzystujące techniki komutacji).

Z wejściem w życie rozporządzenia nie wiążą się skutki finansowe dla budżetu Państwa.

Przepisy przedmiotowego rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

**Rozporządzenie Ministra Infrastruktury
z dnia 2002 r.**

**zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych kryteriów ustalania
udziału operatora w rynku usługi telekomunikacyjnej oraz sposobu
określania tego udziału.**

Na podstawie art.57 ust. 9 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie szczegółowych kryteriów ustalania udziału operatora w rynku usługi telekomunikacyjnej oraz sposobu określania tego udziału (Dz. U. Nr 31, poz. 358) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) w zakresie usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych - rynek świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych na obszarze, na którym operator uprawniony jest do ich świadczenia,"

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) w zakresie usług świadczonych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych - krajowy rynek usług świadczonych w ramach łączenia sieci telekomunikacyjnych.";

2) w § 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) dla usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych - suma przychodów operatora z abonamentu, podłączenia abonentów (instalacji i aktywacji linii abonenckich) i opłat za połączenia,"

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) dla usług świadczonych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych - suma przychodów operatora z tytułu ruchu przychodzącego od innych operatorów i kończącego w jego sieci telekomunikacyjnej, w tym z tytułu połączeń wewnątrzsieciowych, liczonych w taki sposób jakby operator dokonywał wewnętrznego transferu opłat za zakończenia w swojej sieci połączeń w niej inicjowanych, oraz z tytułu dopłat, o których mowa w art. 80a ustawy.".

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Zmiana rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie szczegółowych kryteriów ustalania udziału operatora w rynku usługi telekomunikacyjnej oraz sposobu określania tego udziału wynika ze zmiany art. 57 ust. 4 pkt 1 i 4 oraz art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, wprowadzonej ustawą z dnia.....

Zmiana ta polega przede wszystkim na wprowadzeniu w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 w miejsce wyrazów "w zakresie usług powszechnych" - wyrazów "w zakresie usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych".

Regulacje wynikające z niniejszej nowelizacji rozporządzenia są zgodne z obowiązującymi w Unii Europejskiej Dyrektywami ONP, które rozpoznają i definiują odnośne rynki usług telekomunikacyjnych, tj. ze znowelizowaną Dyrektywą 92/44/EC w sprawie Linii Dzierżawionych, poprawiona Dyrektywą 98/10/EC w sprawie Telefonii Głosowej oraz Dyrektywą 97/33/EC w sprawie Połączeń Międzyoperatorskich.

Przepisy znowelizowanego rozporządzenia, zgodnie z ww. Dyrektywami ONP, stwarzają możliwość oszacowania udziału operatora w rynku usługi telekomunikacyjnej na bazie rynków zdefiniowanych w tych Dyrektywach, a mianowicie:

1. w zakresie usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych - w rynku świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych na obszarze, na którym operator uprawniony jest do ich świadczenia,
2. w zakresie usług telefonicznych świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych - w rynku świadczenia usług telefonicznych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych na obszarze, na którym operator uprawniony jest do ich świadczenia,
3. w zakresie usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych - w rynku świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych na obszarze, na którym operator uprawniony jest do ich świadczenia,
4. w zakresie usług świadczonych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrz sieciowych - w krajowym rynku usług świadczonych w ramach łączenia sieci telekomunikacyjnych.

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury**

z dnia2001 r.

w sprawie rachunkowości regulacyjnej i sposobów kalkulacji kosztów.

Na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr , poz.), zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje działalności podlegające regulacji oraz sposoby przypisania do nich aktywów i pasywów,
- 2) sposób kalkulacji kosztów i bazę ich obliczania, stosowany przez operatorów oraz termin jego wprowadzenia,
- 3) podstawowe kryteria uwzględniane przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty przy określaniu maksymalnej dozwolonej wysokości zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału własnego, który operator uwzględni w kalkulacji kosztów, oraz termin i sposób jego ogłaszania,
- 4) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych oraz dokonanych od tych środków odpisów amortyzacyjnych,
- 5) tryb i terminy uzgodnienia i zatwierdzania przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty opracowanej przez operatora szczegółowej instrukcji w zakresie wyodrębnienia aktywów i pasywów na regulowane rodzaje działalności oraz opisu kalkulacji kosztów,
- 6) zakres i terminy przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty:
 - a) sprawozdawczości dotyczącej poszczególnych rodzajów działalności objętej regulacją,
 - b) wyników kalkulacji kosztów, odrębnie dla każdej z usług, i rozliczeń. .

2. Celem rozporządzenia jest:

- 1) ochrona użytkowników końcowych i konkurentów przed nadużywaniem przez operatorów znaczącej pozycji rynkowej, w szczególności w zakresie kształtowania cen poszczególnych usług oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami,
- 2) określenie podstaw służących do ustalania kosztów i cen usług powszechnych, usług dzierżawy łączy oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej,
- 3) stymulowanie rozwoju rynku telekomunikacyjnego,

- 4) dostarczenie prezesowi URTiP narzędzi umożliwiających efektywną kontrolę działalności operatora o pozycji znaczącej.
3. Obowiązki, o których mowa w rozporządzeniu, nie naruszają wymagań nałożonych na operatorów na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591).
4. Przez rachunkowość regulacyjną rozumie się zbiór zasad, obowiązków i działań w zakresie rachunkowości przedsiębiorstwa, który dla celów regulacyjnych, określonych w ustawie, zapewnia całkowite rozdzielanie kosztów, przychodów, aktywów i pasywów na poszczególne rodzaje działalności oraz umożliwia kalkulację kosztów poszczególnych usług oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami.

§ 2 .

1. Operatorzy opracują metody alokacji kosztów, wykorzystywane do prowadzonej przez nich rachunkowości regulacyjnej oraz systemu kalkulacji kosztów, umożliwiające w szczególności:
 - 1) jak najdokładniejszą ich alokację kosztów,
 - 2) określenie kosztów i rentowności poszczególnych rodzajów działalności,
 - 3) określenie kosztów i rentowności poszczególnych usług i rozliczeń,
 - 4) wykazanie wewnętrznych rozliczeń transferowych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności.
2. Przypisywanie kosztów do poszczególnych usług powinno być dokonywane zgodnie z zasadą przyczyny ich powstawania, a w szczególności:
 - 1) koszty związane bezpośrednio wyłącznie z jednym rodzajem działalności lub jedną usługą powinny być alokowane bezpośrednio na dany rodzaj działalności lub daną usługę,
 - 2) koszty związane bezpośrednio z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami powinny być alokowane na dane rodzaje działalności lub dane usługi na podstawie analizy ich pochodzenia w oparciu o odpowiednie nośniki kosztów odzwierciedlające przyczyny ich powstawania i sposoby wykorzystywania,
 - 3) koszty związane pośrednio z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami powinny być alokowane na dane rodzaje działalności na podstawie powiązań między tymi kosztami a kosztami, których bezpośrednia alokacja jest możliwa.
3. Koszty, których nie można przypisać zgodnie z zasadą określona w ust. 2, powinny być wyraźnie zidentyfikowane i alokowane na zasadach zatwierdzonych przez Prezesa URTiP, zgodnie z zasadami przejrzystości i proporcjonalności oraz mając na uwadze ochronę konkurencji i konsumentów oraz stymulowanie rozwoju rynku telekomunikacyjnego.

§ 3.

1. Operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej są obowiązani do prowadzenia rachunkowości regulacyjnej dla całej swojej działalności w sposób zapewniający wyodrębnienie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów na poszczególne rodzaje działalności tak jakby były one prowadzone przez odrębne przedsiębiorstwa.

2. Rodzaje działalności, dla których powinna być prowadzona rachunkowość regulacyjna, określone są w Załączniku nr 1 do rozporządzenia.
3. System rachunkowości regulacyjnej powinien umożliwiać:
 - 1) alokację kosztów zgodnie z przyczyną ich powstawania w celu ustalenia kosztów poszczególnych usług oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami,
 - 2) rozdzielenie kosztów bezpośrednio związanych z poszczególnymi rodzajami działalności lub usługami, kosztów łącznych dla kilku rodzajów działalności lub usług oraz kosztów wspólnych dla całego przedsiębiorstwa
 - 3) sporządzenie sprawozdań odrębnie dla każdego rodzaju działalności składających się z bilansu oraz rachunku zysków i strat,
 - 4) wykazanie wewnętrznych rozliczeń transferowych pomiędzy poszczególnymi wyodrębnionymi rodzajami działalności.
4. Wewnętrzne ceny transferowe wykorzystywane przez operatora do wykazania rozliczeń pomiędzy różnymi rodzajami działalności powinny odzwierciedlać ceny rynkowe usług, których dotyczą, a w szczególności:
 - 1) być zgodne ze stawkami rozliczeniowymi zawartymi w ofertach ramowych i umowach o połączeniu sieci zawartych z innymi operatorami,
 - 2) być zgodne ze stawkami stosowanymi przez operatora wobec podmiotów trzecich.
5. Operator o znaczącej pozycji rynkowej wprowadzi, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia lub w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od wyznaczenia pozycji znaczącej, system rachunkowości regulacyjnej całego swojego przedsiębiorstwa oparty na kosztach historycznych i bieżących.
6. Zgodnie z obowiązkami, którym podlega operator o pozycji znaczącej, system rachunkowości regulacyjnej będzie stanowić podstawę do:
 - 1) ustalania opartych na kosztach opłat z tytułu wzajemnego korzystania z połączonych sieci telekomunikacyjnych, opłat z tytułu dostępu do tych sieci oraz innych opłat za usługi zawarte w umowach ramowych i umowach o połączeniu sieci,
 - 2) ustalania cen usług powszechnych,
 - 3) ustalania cen łączy dzierżawionych.

§ 4.

1. Operator o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany do opracowania szczegółowej instrukcji zawierającej zasady prowadzenia przez niego rachunkowości regulacyjnej.
2. Operator o znaczącej pozycji rynkowej przedkłada projekt szczegółowej instrukcji lub jej zmiany Prezesowi URTiP w celu zatwierdzenia.
3. Operator o znaczącej pozycji rynkowej, obowiązany jest do złożenia projektu szczegółowej instrukcji ramowej w celu zatwierdzenia w terminie do 3 miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia lub w terminie do 3 miesięcy od daty doręczenia decyzji Prezesa URTiP ustalającej jego znaczącą pozycję rynkową.
4. Prezes URTiP może w drodze decyzji:
 - 1) w terminie 30 dni od dnia przekazania projektu instrukcji lub jej zmiany, odmówić

zatwierdzenia projektu instrukcji lub jej zmiany, jeżeli projekt instrukcji lub jej zmiany narusza przepisy prawa, nie uwzględnia istniejących warunków rynkowych i ekonomicznych lub nie zapewnia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym;

- 2) wprowadzić szczegółową instrukcję albo zmienić w całości lub w części istniejącą instrukcję lub zobowiązać operatora do zmiany istniejącej instrukcji w określonym terminie w celu dostosowania jej do przepisów prawa, nowych warunków rynkowych i ekonomicznych lub w celu zapewnienia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.
5. Operator o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany do przestrzegania szczegółowej instrukcji zawierającej zasady prowadzenia przez niego rachunkowości regulacyjnej, która została zatwierdzona przez Prezesa URTiP, wprowadzona lub zmieniona decyzją Prezesa URTiP.

§ 5.

1. Operatorzy, o znaczącej pozycji rynkowej, są zobowiązani do sporządzania i przedkładania Prezesowi URTiP sprawozdań z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej za dany rok obrotowy, w terminie do 3 miesięcy po końcu tego roku. Minimalny zakres sprawozdania określa Załącznik nr 2 do rozporządzenia.
2. Po przeprowadzeniu badania, o których mowa w § 9 ust. 4, i wprowadzeniu niezbędnych korekt, o których mowa w § 9 ust. 5, sprawozdania są w całości publikowane przez operatora oraz nieodpłatnie udostępniane przez Prezesa URTiP wszystkim operatorom na ich wniosek, nie później niż 6 miesięcy po końcu roku obrotowego.
3. Częścią sprawozdania publikowanego przez operatora i udostępnianego przez Prezesa URTiP powinien być raport z badania i opinia niezależnego podmiotu uprawnionego do badania określające zgodność z przepisami prawa prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz przygotowanych w oparciu o nią sprawozdań.

§ 6.

1. W przypadku kalkulacji kosztów rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami, operatorzy o pozycji znaczącej, są zobowiązani do kalkulacji kosztów wyłącznie na podstawie uzasadnionych, długookresowych, przyszłościowo zorientowanych, średnich kosztów przyrostowych, które są ponoszone w związku ze świadczeniem poszczególnych usług na rzecz operatora sieci przyłączanej.
2. Kalkulacja kosztów rozliczeń, o których mowa w ust. 1, może uwzględniać odpowiednio alokowane, uzasadnione koszty łączne dla kilku rodzajów usług oraz koszty wspólne dla całego przedsiębiorstwa, zgodnie z zasadami określonymi w § 2 ust. 3.
3. W przypadku kalkulacji kosztów usług powszechnych i usług dzierżawy łączy świadczonych użytkownikom końcowym, operatorzy o pozycji znaczącej, są zobowiązani do następujących kalkulacji kosztów:
 - 1) opartych o uzasadnione, długookresowe, przyszłościowo zorientowane, średnie koszty przyrostowych, które są ponoszone w związku ze świadczeniem poszczególnych usług z uwzględnieniem alokacji kosztów łącznych i wspólnych;

- 2) opartych o w pełni alokowane koszt bieżące;
 - 3) opartych o w pełni alokowane koszty historyczne.
4. W przypadku kalkulacji kosztów opartej na kosztach bieżących operator dokonuje przeszacowania aktywów do ich wartości bieżących w oparciu o przedstawione poniżej zasady:
- 1) w przypadku gdy koszt zastąpienia danego składnika aktywów innym aktywem o takiej samej charakterystyce i wieku jest mniejszy od wartości tego składnika dla przedsiębiorstwa za wartość bieżącą przyjmuje się wartość tego składnika dla przedsiębiorstwa, w przeciwnym przypadku za wartość bieżącą przyjmuje się koszt zastąpienia danego składnika aktywów innym aktywem o takiej samej charakterystyce i wieku;
 - 2) w przypadku gdy przychód ze sprzedaży danego składnika aktywów jest większy od wartości bieżącej przyszłych wpływów pieniężnych generowanych przez ten składnik, za wartość tego składnika dla przedsiębiorstwa przyjmuje się przychód ze sprzedaży danego składnika aktywów, w przeciwnym przypadku za wartość tego składnika dla przedsiębiorstwa przyjmuje się wartość bieżącą przyszłych wpływów pieniężnych generowanych przez ten składnik;
 - 3) w przypadku gdy zastąpienie danego składnika aktywów innym aktywem nie jest możliwe lub nie jest uzasadnione ze względu na postęp technologiczny należy w miejsce istniejącego składnika wprowadzić jego nowoczesny odpowiednik, uwzględniając przy tym konieczność wprowadzenia odpowiednich redukcji wartości nowoczesnego odpowiednika lub redukcji kosztów operacyjnych z nim związanych w związku z jego wyższą funkcjonalnością w stosunku do istniejącego aktywu.
5. Określanie wysokości odpisów amortyzacyjnych na potrzeby kalkulacji kosztów prowadzonej przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej powinno odzwierciedlać faktyczne zużycie i utratę wartości poszczególnych składników majątku operatora.
6. Jeżeli metody dokonywania odpisów amortyzacyjnych stosowane przez operatora na potrzeby rachunkowości finansowej i dla potrzeb sprawozdawczości podatkowej nie odzwierciedlają faktycznego zużycia i utraty wartości poszczególnych składników majątku operatora operator powinien zastosować inne stawki amortyzacji lub inne metody dokonywania odpisów amortyzacyjnych.
7. Prezes URTiP określi w drodze decyzji maksymalną wysokość kosztu zaangażowanego kapitału, którą operator o znaczącej pozycji rynkowej może uwzględnić w procesie kalkulacji kosztów usług i rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami.
8. Ustalenie maksymalnej wysokości kosztu zaangażowanego kapitału ustala się na podstawie wzoru:

$$WACC = Re \times E / (D+E) + Rd \times D / (D+E)$$

gdzie:

WACC – średni ważony koszt kapitału (dopuszczalna maksymalna wysokość kosztu zaangażowanego kapitału),

Re - wymagana stopa zwrotu z kapitału własnego,

Rd - koszt finansowania za pomocą długu,

D - rynkowa wartość kapitału własnego,

E - rynkowa wartość długu.

§ 7.

1. Operator o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany do opracowania szczegółowego opisu zasad kalkulacji kosztów prowadzonej na potrzeby określone w rozporządzeniu.
2. Operator o znaczącej pozycji rynkowej przedkłada projekt szczegółowego opisu zasad kalkulacji kosztów lub jego zmiany Prezesowi URTiP w celu zatwierdzenia.
3. Operator o znaczącej pozycji rynkowej, obowiązany jest do złożenia projektu szczegółowego opisu zasad kalkulacji kosztów w celu zatwierdzenia w terminie do 3 miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia lub w terminie do 3 miesięcy od daty doręczenia decyzji Prezesa URTiP ustalającej jego znaczącą pozycję rynkową.
4. Prezes URTiP może w drodze decyzji:
 - 1) w terminie 30 dni od dnia przekazania opisu lub jego zmiany, odmówić zatwierdzenia projektu opisu lub jego zmiany, jeżeli projekt opisu lub jego zmiany narusza przepisy prawa, nie uwzględnia istniejących warunków rynkowych i ekonomicznych lub nie zapewnia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym;
 - 2) wprowadzić szczegółowy opis albo zmienić w całości lub w części istniejący opis lub zobowiązać operatora do zmiany istniejącego opisu w określonym terminie w celu dostosowania jej do przepisów prawa, nowych warunków rynkowych i ekonomicznych lub w celu zapewnienia efektywnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.
5. Operator o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany do przestrzegania szczegółowego opisu zasad kalkulacji kosztów, który został zatwierdzony przez Prezesa URTiP, wprowadzony lub zmieniony decyzją Prezesa URTiP.

§ 8.

1. Operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej są obowiązani do przedkładania Prezesowi URTiP wyników kalkulacji kosztów odrębnie dla każdej z usług, w której zajmują znaczącą pozycję rynkową oraz dla rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami nie rzadziej niż raz w roku, w terminie do 3 miesięcy po końcu roku obrotowego.
2. Na wniosek Prezesa URTiP, operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej są obowiązani przedłożenia Prezesowi URTiP wyników kalkulacji kosztów dla wybranych usług, w której zajmują znaczącą pozycję rynkową oraz dla rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami, w terminie do 3 miesięcy od wystąpienia przez Prezesa URTiP z takim wnioskiem.

§ 9.

1. Prawidłowość systemu rachunkowości regulacyjnej, zasady i wyniki kalkulacji kosztów podlegają na każdym etapie wprowadzania i funkcjonowania kontroli Prezesa URTiP w zakresie, o którym mowa w art. 117 ustawy.

2. Operator zobowiązany jest do dostarczania Prezesowi URTiP na jego żądanie, wszelkich informacji służących ustaleniu prawidłowości wprowadzenia i funkcjonowania systemu rachunkowości regulacyjnej oraz zasad i wyników kalkulacji kosztów.
3. Prezes URTiP może wskazać szczegółowe warunki, które powinny być spełnione przez system rachunkowości regulacyjnej i zasady kalkulacji kosztów w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa.
4. Prawidłowość prowadzenia rachunkowości regulacyjnej oraz sporządzenia sprawozdań, o których mowa w § 5, podlegają badaniu zgodności ze stanem faktycznym oraz z zasadami określonymi w ustawie, rozporządzeniu i szczegółowej instrukcji, o której mowa w § 4. Badanie będzie przeprowadzone na koszt operatora przez niezależnego audytora wyznaczonego przez Prezesa URTiP. Do przeprowadzenia badania stosuje się odpowiednio przepisy art. 117 – 119 ustawy.
5. Operator jest zobowiązany skorygować zasady prowadzenia rachunkowości regulacyjnej oraz sporządzone sprawozdania, jeżeli audytor wyznaczony przez Prezesa URTiP stwierdzi, że nie są zgodne ze stanem faktycznym lub zasadami, o których mowa w ust. 4.
6. Prawidłowość prowadzenia kalkulacji kosztów oraz wyniki tej kalkulacji, podlegają badaniu zgodności ze stanem faktycznym oraz z zasadami określonymi w ustawie, rozporządzeniu i szczegółowym opisie, o którym mowa w § 7. Badanie będzie przeprowadzone na koszt operatora przez niezależnego audytora wyznaczonego przez Prezesa URTiP. Do przeprowadzenia badania stosuje się odpowiednio przepisy art. 117 – 119 ustawy.
7. Operator jest obowiązany skorygować zasady prowadzenia kalkulacji kosztów oraz wyniki tej kalkulacji jeżeli audytor wyznaczony przez Prezesa URTiP stwierdzi, że nie są zgodne ze stanem faktycznym lub zasadami, o których mowa w ust. 6.

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

w porozumieniu:

Minister Finansów

Załącznik Nr 1

1. Rodzaje działalności, dla których powinna być prowadzona rachunkowość regulacyjna:
 - 1) Sieć dostępową (infrastruktura pętli lokalnej)
 - 2) Sieć szkieletowa (sieć służąca do połączeń międzyoperatorskich, usług tranzytu, itp.)
 - 3) Działalność detaliczna (działania związane ze świadczeniem usług dla użytkownika końcowego):
 - a) dostęp (podłączenie i abonament)
 - b) połączenia lokalne
 - c) połączenia międzystrefowe
 - d) połączenia międzynarodowe
 - e) połączenia do sieci komórkowych
 - f) połączenia do sieci Internet
 - g) inne połączenia
 - h) publiczne aparaty samoinkasujące
 - i) dzierżawa łączy
 - j) inne usługi detaliczne
 - 4) Inne rodzaje działalności operatora.
2. W ramach każdego z rodzajów działalności wymienionych w pkt 1 operator wyszczególni co najmniej kategorie:
 - 1) kosztów operacyjnych,
 - 2) amortyzacji
 - 3) kosztów zaangażowanego kapitału,
 - 4) przychodów.

Sprawozdanie, o którym mowa w § 5 rozporządzenia powinno zawierać w szczególności:

- 1) szczegółowy opis stosowanego systemu rachunkowości regulacyjnej w tym stosowanych metod wyceny majątku i zasad alokacji, ze szczególnym wyjaśnieniem, na jakiej podstawie i w jaki sposób są alokowane koszty, których nie zostały alokowane bezpośrednio w oparciu o zasadę przyczynowości ich powstawania,
- 2) precyzyjne definicje poszczególnych rodzajów działalności pozwalające na stwierdzenie jakie rodzaje kosztów i przychodów, aktywów i pasywów zostały włączone do poszczególnych rodzajów działalności,
- 3) bilans odrębnie dla każdej prowadzonej działalności zawierający salda zamknięcia i otwarcia dla wszystkich podstawowych pozycji bilansu,
- 4) rachunek zysków strat dla każdego rodzaju działalności z uwzględnieniem szczegółowego podziału kosztów i przychodów,
- 5) informację o rozliczeniach transferowych stosowanymi pomiędzy różnymi rodzajami działalności z uwzględnieniem wykazania szczegółowych transferów pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności,
- 6) wolumeny dla poszczególnych rodzajów usług detalicznych oraz wyodrębnionych elementów sieci wraz z obliczonymi w oparciu o nie kosztami jednostkowymi,
- 7) skonsolidowany bilans oraz rachunek zysków i strat dla wszystkich rodzajów działalności,
- 8) bilans, rachunek zysków i strat sporządzony zgodnie z ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591),
- 9) szczegółowe wyjaśnienie wszystkich istotnych pozycji sprawozdania,
- 10) uzgodnienie sprawozdania skonsolidowanego dla wszystkich rodzajów działalności do sprawozdania sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591) zawierające wyjaśnienie ewentualnych rozbieżności.

Uzasadnienie

Przedkładany obecnie projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie rachunkowości regulacyjnej i sposobów kalkulacji kosztów stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 59 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne w brzmieniu proponowanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

W okresie wcześniejszym podejmowane były próby opracowania rozporządzenia w tej sprawie w oparciu o upoważnienie zawarte w art. 59 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne w jej pierwotnym brzmieniu. Jednak okazało się to niemożliwe z uwagi na niewystarczający zakres rozporządzenia określony w tym upoważnieniu oraz zawartych w nim wytycznych. Dlatego też konieczne stało się dokonanie zmian w upoważnieniu ustawowym, by rozporządzenie opracowane na jego podstawie pozwalało na wprowadzenie skutecznych

regulacji dot. kalkulacji kosztów i ich kontroli przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty. Ponadto, w toku prac nad ww. ustawą, w ramach dostosowania do norm obowiązujących w Unii Europejskiej, dokonano likwidacji asymetrii obowiązków operatorów uznanych za dominujących na rynku i operatorów o znaczącej pozycji, związanych między innymi z kalkulacją kosztów i cen świadczonych usług poprzez wprowadzenie szczególnych wymogów wobec operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, tj. każdego, który posiada 25% lub więcej udziału w rynku danej usługi.

Zatem, mając na celu:

- ochronę użytkowników końcowych i konkurentów przed nadużywaniem przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, w szczególności w zakresie kształtowania cen poszczególnych usług oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci zawartych z innymi operatorami,
- określenie podstaw służących do ustalania kosztów i cen usług powszechnych, usług dzierżawy łączy oraz rozliczeń wynikających z ofert ramowych i umów o połączeniu sieci, zawartymi z innymi operatorami przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej,
- efektywne stymulowanie rozwoju rynku telekomunikacyjnego pozwalające na zwiększenie konkurencji,
- dostarczenie Prezesowi URTiP narzędzi umożliwiających efektywną kontrolę działalności operatora o pozycji znaczącej,

opracowano projekt rozporządzenia, który w sposób zbieżny w dyrektywami Unii Europejskiej wprowadza kalkulację kosztów poszczególnych usług telekomunikacyjnych, uwzględniając podział aktywów i pasywów operatora o znaczącej pozycji rynkowej na poszczególne rodzaje działalności podlegające kontroli, określa uwzględniane przez Prezesa URTiP kryteria wyznaczania maksymalnej dozwolonej wysokości zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału własnego, który operator uwzględni w kalkulacji kosztów oraz określa zakres informacji przekazywanych do Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Ponadto rozporządzenie określa tryb weryfikacji prawidłowości stosowanych przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej zasad rachunkowości regulacyjnej i sposobów kalkulacji kosztów poprzez badania stosownych dokumentów przez biegłego rewidenta w ramach badania lub przeglądu sprawozdania finansowego operatora, dokonywanego na podstawie odrębnych przepisów a w razie wątpliwości Prezesa URTiP co do prawidłowości sporządzenia dokumentacji operatora związanej z rachunkowością regulacyjną i kalkulacją kosztów - przez niezależnego audytora lub ekspertów przez niego powołanych..

Obecnie - w myśl obowiązującego brzmienia ustawy Prawo telekomunikacyjne - do stosowania rozdzielnej kalkulacji kosztów dla świadczonych usług obowiązany jest jedynie operator zajmujący pozycję dominującą na rynku w zakresie świadczenia usług powszechnych lub usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych. Za takiego została uznana przez Prezesa URTiP jedynie Telekomunikacja Polska S.A. Stosowane przez to przedsiębiorstwo ceny świadczonych usług są powodem nie tylko krytyki społecznej, ale przede wszystkim uznania TP S.A. za podmiot stosujący praktyki monopolistyczne. Zastosowanie regulacji rozporządzenia pozwoli bez przeszkód wnikać w system kształtowania cen tego operatora i rzetelną ocenę, czy stosowane stawki są prawidłowe i czy też służą do utrzymania monopolistycznej pozycji na rynku w zakresie świadczenia wielu rodzajów usług zarówno dla użytkowników końcowych jak i innych operatorów.

Regulacje projektowanego rozporządzenia stanowią przeniesienie na grunt prawa polskiego regulacji zawartych w dyrektywach Unii Europejskiej z zakresu telekomunikacji, które z powodzeniem są stosowane w krajach UE (z użyciem różnych środków) i przyczyniły się do zwiększenia przejrzystości zasad funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego.

Wprowadzenie regulacji projektowanego rozporządzenia pozwoli w przyszłości objąć obowiązkiem prowadzenia rachunkowości regulacyjnej i kalkulowania cen usług na podstawie kosztów szerszą grupę operatorów, w miarę rozwoju zasięgu działania i wzrostu udziału w rynku niezależnych operatorów telefonii stacjonarnej lub podmiotów świadczących usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych .

Wprowadzenie regulacji zawartych w rozporządzeniu pozwoli Prezesowi URTiP na skuteczną kontrolę operatora w zakresie stosowanych metod kalkulacji kosztów i rachunkowości regulacyjnej, a co za tym idzie kalkulacji cen świadczonych usług. Zobowiąże też operatora o znaczącej pozycji do kalkulowania cen usług na podstawie kosztów związanych z ich świadczeniem oraz uniemożliwi wzajemne subwencjonowanie usług świadczonych przez danego operatora.

Po wejściu w życie regulacji rozporządzenia należy spodziewać się relatywnego obniżenia cen usług telekomunikacyjnych, co umożliwi użytkownikom końcowym lepszy dostęp do usług telekomunikacyjnych, a w szczególności do usługi powszechnej. Dla operatorów o znaczącej pozycji będzie miało to wpływ na organizację pracy służb ekonomiczno-finansowych, co może przyczynić się do wzrostu zatrudnienia w tych pionach.

Projekt rozporządzenia nie powoduje skutków budżetowych

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury**

z dnia 2002 r.

w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 81 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania związane z łączeniem sieci telekomunikacyjnych w zakresie dotyczącym:

- 1) wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych,
- 2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania s sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu, w przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej,
- 3) szczegółowych warunków i trybu ustalania oraz pobierania opłat, o których mowa w art. 80a ustawy Prawo telekomunikacyjne,
- 4) zakresu ofert określających ramowe warunki umów o połączeniu sieci telekomunikacyjnych z operatorami.

§ 2.

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) oferta ramowa – oferta, opracowana przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, określająca standardowe warunki umów o połączeniu sieci z operatorami,
- 2) pętla abonencka – obwód jaki tworzy linia abonencka łącząca zakończenie sieci z urządzeniem sieciowym operatora,
- 3) punkt styku sieci – uzgodniony przez operatorów punkt połączenia sieci lub dostępu do sieci operatora przyłączającego,
- 4) rozliczenia – rozliczenia operatora z innym operatorem z tytułu umów o połączeniu sieci, zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnej lub wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, a także z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania tych umów,
- 5) wzajemne korzystanie z sieci telekomunikacyjnej operatorów – wszelkiego rodzaju usługi telekomunikacyjne, w tym dostęp do pętli abonenckiej, oraz związane z nimi udogodnienia, świadczone przez operatora sieci telekomunikacyjnej operatorowi przyłączanej sieci telekomunikacyjnej
- 6) zapewnienie dostępu do sieci – udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja.

§ 3.

1. Przyłączenie sieci w przypadku, gdy stroną jest operator o znaczącej pozycji rynkowej, następuje na pisemny wniosek operatora zawierający :

- 1) kopię dokumentu stwierdzającego uprawnienia operatora do prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji,
 - 2) określenie proponowanego przedmiotu i warunków umowy o połączeniu sieci,
 - 3) informacje dotyczące: proponowanych lokalizacji punktów styku i sposobu przyłączenia sieci, rodzajów usług oraz przewidywanego natężenia i struktury ruchu międzysieciowego,
 - 4) proponowane terminy przyłączenia sieci.
2. Jeśli strony nie ustaliły inaczej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o przyłączenie sieci operator o znaczącej pozycji rynkowej, który otrzymał wniosek, o którym mowa w ust. 1, potwierdza termin przyłączenia, lokalizację punktów styku i sposób ich wykonania, oraz sposób przyłączenia sieci. Niedotrzymanie powyższego terminu potwierdzenia oznacza odrzucenie wniosku i odmowę przyłączenia sieci chyba, że operator przyłączający przedstawi inne, uzasadnione pod względem technicznym i ekonomicznym, możliwości przyłączenia sieci.

§ 4.

O ile oferty ramowe i umowy o połączeniu sieci nie stanowią inaczej:

- 1) doprowadzenie linii łączących sieć przyłączaną do punktów styku z siecią, do której jest przyłączana dana sieć, należy do obowiązków operatora sieci przyłączanej;
- 2) obowiązek rozbudowy sieci publicznej, niezbędnej do przyłączenia innej sieci telekomunikacyjnej, spoczywa na operatorze sieci publicznej.
- 3) operator o pozycji znaczącej ma obowiązek uzgodnić w umowie o połączeniu sieci warunki współkorzystania z jego infrastruktury, o których mowa w art. 96 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, o ile operator sieci przyłączanej wystąpił o takie współkorzystanie we wniosku, o którym mowa w § 3.

§ 5.

1. Ustalenia umowy o połączeniu sieci w zakresie dotyczącym postępowania w przypadkach przebudowy połączonych sieci, o których mowa w art. 78 ust. 2 pkt 6 lit. c) ustawy Prawo telekomunikacyjne, powinny określać w szczególności sposoby postępowania w przypadkach przebudowy punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym warunki ich rozbudowy w przypadku zwiększenia wielkości ruchu telekomunikacyjnego wymienianego pomiędzy łączonymi sieciami.
2. O ile oferty ramowe i umowy o połączeniu sieci nie stanowią inaczej warunki rozbudowy punktów połączenia sieci mogą nie wymagać zmiany pozostałych warunków umowy o połączeniu sieci.
3. Uruchomienie punktów styku dla celów świadczenia usług na podstawie umów o podłączeniu sieci lub umów o świadczenie usług dostępu może wymagać uprzedniego komisyjnego sprawdzenia przez przedstawicieli stron takich umów zgodności parametrów technicznych w punkcie styku sieci oraz realizacji wszystkich funkcji przewidzianych dla danej sieci.
4. W przypadku, gdy którakolwiek ze stron kwestionuje wynik sprawdzenia, może zwrócić się do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty zwanego dalej "Prezesem URTiP" z wnioskiem o przeprowadzenie sprawdzenia przez osoby upoważnione przez Prezesa URTiP.

§ 6.

1. Operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej świadczący usługi telefoniczne w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych mają obowiązek umożliwienia innym operatorom publicznym dostępu do swoich abonentów w celu świadczenia im usług telekomunikacyjnych określonych w ustawie na zasadzie wyboru na stałe albo dla poszczególnych połączeń.
2. Operatorzy o znaczącej pozycji eksploatujący publiczne sieci telefoniczne, na żądanie operatora z nim współpracującego, obowiązani są do oferowania operatorowi z nim współpracującemu, nie mającemu bezpośredniego dostępu do abonenta, usług pomocniczych, świadczeń dodatkowych oraz zaawansowanych, o których mowa w art. 78 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności:
 - 1) szczegółowego specyfikowania usług operatora współpracującego na fakturze wystawianej swojemu abonentowi, w oddzielnych pozycjach tej faktury, wraz ze wskazaniem nazwy i ceny usługi, w sposób umożliwiający realizowanie przez abonenta uprawnień z tytułu reklamacji, oraz na warunkach umowy agencyjnej spełniającej wymogi ustawy o podatku od towarów i usług, stanowiącej załącznik do umowy o połączeniu sieci;
 - 2) zbierania i przekazywania danych o wykonanych przez operatora współpracującego na rzecz abonenta usługach telekomunikacyjnych, w zakresie żądanym przez tego operatora, ale nie przekraczającym zakresu czynności dotyczących własnych usług operatora przyłączającego,
 - 3) udostępnienia współpracującemu operatorowi, w zakresie niezbędnym do rozliczeń z abonentami, danych niezbędnych dla identyfikacji abonenta korzystającego z usług, oraz do przesłania w punkcie styku numeru abonenta wywołującego,
 - 4) przekazania współpracującemu operatorowi szczegółowych danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych niezbędnych do wystawienia rachunku abonentowi za usługi świadczone przez operatora współpracującego i rozliczeń z tytułu współpracy międzyoperatorskiej i łączenia sieci, w przypadku, gdy przesłanie w punkcie styku numeru abonenta wywołującego nie jest możliwe ze względów technicznych,
 - 5) przyjmowania i załatwiania reklamacji od abonentów.
3. Operatorzy sieci telefonicznych mają prawo do odpłatności z tytułu usług pomocniczych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 5.
4. Operator może odmówić na czas określony realizacji, lub ograniczyć zakres realizacji usług, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji Prezesa URTiP, z uwzględnieniem następujących warunków:
 - 1) odmowa lub ograniczenie są możliwe jedynie w przypadku, gdy techniczne możliwości nie pozwalają na realizację usług,

- 2) decyzja Prezesa URTiP zawierać będzie harmonogram przystosowania sieci do realizacji tych usług, który operator wnioskujący zobowiązany jest przestrzegać, aby móc stosować odmowę lub ograniczenie,
- 3) operator odmawia lub ogranicza realizację usług na podstawie decyzji Prezesa URTiP wydanej na jego wniosek,
- 4) odmawiając realizacji lub ograniczając zakres realizacji usług operator powinien powołać się na decyzję Prezesa URTiP oraz podać termin realizacji uprawnienia zgodny z tą decyzją.

§ 7.

1. Umowa o połączeniu sieci powinna określać warunki rozliczeń z zachowaniem jako podstawy tych rozliczeń wskazań zainstalowanych przez obie strony urządzeń rejestrujących ruch telekomunikacyjny realizowany przez każdą ze stron, o ile strony umowy nie postanowią inaczej.

2. Każda ze stron umowy o połączeniu sieci jest obowiązana umożliwić drugiej stronie, z którą jest związana umową, zapoznanie się z wynikami i ze sposobem prowadzenia rejestracji, o której mowa w ust. 1 .

§ 8.

1. Operator posiadający znaczącą pozycję rynkową:

- 1) nie może wiązać opłat z tytułu współpracy międzyoperatorskiej z wysokością wymaganych przez niego opłat od użytkowników końcowych,
 - 2) nie może żądać opłat za jakiegokolwiek koszty, które nie są ściśle powiązane z usługą, jakiej żąda operator sieci przyłączonej,
 - 3) powinien kalkulować poszczególne opłaty z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych oraz z zapewnienia dostępu do sieci wyłącznie na podstawie uzasadnionych, długookresowych przyszłościowo zorientowanych, średnich kosztów przyrostowych, które ponosi w związku ze świadczeniem poszczególnych usług na rzecz operatora sieci przyłączonej , z uwzględnieniem kosztów wspólnych i ogólnych alokowanych proporcjonalnie do udziału przychodów wpływów z danej usługi w całości obrotów tego operatora.
 - 4) do czasu przyjęcia zasad kalkulacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3), oraz zatwierdzenia przez Prezesa URTiP ofert ramowych, a zwłaszcza zawartych w nich stawek opłat z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych oraz zapewnienia dostępu do sieci obowiązany jest stosować stawki rozliczeniowe, o których mowa w § 9 ust. 2 i 3.
2. Operator, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany na żądanie operatora sieci przyłączonej przedstawić sposób kalkulacji i szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych oraz zapewnienia dostępu do sieci zawartych w ofercie ramowej lub projekcie umowy.
3. Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien stosować do swoich rozliczeń wewnętrznych identyczne zasady i stawki jakie stosuje w rozliczeniach z innymi operatorami, z którymi zawarł umowę o połączeniu sieci.

§ 9.

1. Operator, dla którego Prezes URTiP ustalił stawki z tytułu wzajemnego korzystania z sieci lub zapewnienia dostępu do sieci nie może pobrać za te usługi żadnych dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem prawa do pobierania dopłaty, o której mowa w art. 80a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

2. Prezes URTiP co najmniej raz do roku będzie określać stawki zalecane dla rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych oraz zapewnienia dostępu do sieci, w tym co najmniej dla następujących rodzajów rozpoczynania i kończenia połączeń w publicznych sieciach telefonicznych:

- 1) lokalnego,
- 2) z pojedynczym tranzytem,
- 3) z podwójnym tranzytem,

przy czym w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 3, będzie brać pod uwagę stawki innych operatorów europejskich działających na konkurencyjnych rynkach, z uwzględnieniem stopnia rozwoju rynku polskiego. Stawki dla poszczególnych pór dnia i dni tygodnia powinny uwzględniać różne okresy taryfikacyjne stosowane na rynku polskim.

4. Stawki, o których mowa w ust. 2, są publikowane w Biuletynie URTiP nie rzadziej niż raz do roku, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

§ 10.

1. Każdy operator, który chce pobierać dopłatę z tytułu deficytu, jest obowiązany przedstawić Prezesowi URTiP oraz operatorowi, od którego żąda dopłaty, kalkulację, w której szczegółowo uzasadni wysokość i sposób, ustalenia dopłaty.
2. Operator zajmujący pozycję dominującą może żądać dopłaty, o ile wykaże ponoszenie tego deficytu na podstawie zaakceptowanej przez Prezesa URTiP kalkulacji, o której mowa w ust. 1, sporządzonej zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów, o których mowa w art. 59 ust. 2 ustawy - Prawo telekomunikacyjne.
3. W przypadku sporu między operatorami o wysokość dopłaty, ustalenia jej dokonuje na wniosek strony Prezes URTiP.
4. Zaaprobowana przez Prezesa URTiP wysokość dopłaty włączona jest do umów o połączeniu sieci.
5. Dopłaty nie wolno pobierać do momentu zaaprobowania przez Prezesa URTiP jej wysokości.
6. W przypadku gdy dopłaty żąda operator, o którym mowa w art. 79 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, wysokość dopłaty stanowi element jego oferty ramowej i jest ustalana w jednakowej wysokości dla wszystkich operatorów korzystających z usługi dostępu do jego abonentów w celu świadczenia usług połączeń telefonicznych.

§ 11.

1. Oferta ramowa, o której mowa w art. 79 ustawy Prawo telekomunikacyjne powinna stanowić przejrzystą i kompletną listę usług, oraz technicznych i ekonomicznych warunków ich świadczenia, oferowanych przez operatora, , uprawnionym operatorom oraz użytkownikom, o których mowa w art. 46 ustawy.
2. Oferta ramowa powinna obejmować:
 - 1) procedury zgłaszania wniosków o połączenie sieci oraz zawierania odpowiednich umów;
 - 2) warunki świadczenia usług zdefiniowanych w § 2 ust. 5 i 6,
 - 3) szczegółowe definicje i opisy usług związanych z danym rodzajem współkorzystania z sieci lub zapewnienia dostępu do sieci, o których świadczenie mogą się zwrócić uprawnieni do tego operatorzy,
 - 4) informacje dotyczące topologii sieci i standardów technicznych, do których uprawnieni operatorzy muszą się zastosować,
 - 5) informacje dotyczące stawek opłat za poszczególne usługi i sposobów płatności.
4. Stopień szczegółowości oferty, o której mowa w ust. 1, odpowiadać będzie popytowi na poszczególne usługi, tak aby podmioty z nich korzystające nie musiały nabywać usług, które nie są konieczne w prowadzonej przez nich działalności.

§ 12.

Zgodnie z zasadą niedyskryminacji, oferta ramowa zapewni, że operator z niej korzystający ma prawo do uzyskania oferowanego dostępu do sieci i współkorzystania z tej sieci na takich samych warunkach, na jakich w tym samym celu korzysta z niego operator, udostępniający mu sieć telekomunikacyjną . Dotyczy to w szczególności warunków rozliczeń, jakości urządzeń, warunków korzystania z nich i okresu czasu, w jakim umożliwiany jest dostęp i wzajemne korzystanie z sieci.

§ 13.

Do ofert przedkładanych Prezesowi URTiP do zatwierdzenia, operator o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany załączyć szczegółową informację na temat kalkulacji kosztów uwzględniającą zasadę określoną w § 8 ust. 1 pkt 3 i stanowiących podstawę ustalenia poszczególnych rodzajów opłat z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, zapewnienia dostępu do sieci oraz w przypadku, gdy jest żądana dopłat z tytułu deficytu dostępu.

§ 14.

1. Warunki ofert ramowych stosowane będą w stosunkach wewnątrz operatora, o którym mowa w art. 79 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne. Operator ten nie może dla swoich własnych rozliczeń stosować warunków lepszych niż te zawarte w ofercie ramowej, a jego wewnętrzne rozliczenia powinny być w pełni udokumentowane.
2. Minimalny zakres oferty ramowej dla połączeń sieci określa załącznik do rozporządzenia.
3. Prezes URTiP może zmienić lub rozszerzyć zakres minimalny oferty ramowej w trybie określonym w ustawie Prawo telekomunikacyjne.

§ 15.

Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

Zakres oferty ramowej:

DOSTĘP DO SIECI I WSPÓLKORZYSTANIE Z SIECI W CELU WYMIANY RUCHU TELEKOMUNIKACYJNEGO

1. Opłaty za poszczególne usługi współkorzystania z sieci lub dostępu do sieci.
2. Geograficzne punkty połączenia sieci telekomunikacyjnych (PoI):
 - 1) identyfikacja PoI (adresy, obecny stan, data zamknięcia),
lista central dostępnych do połączenia sieci telekomunikacyjnych:
 - a) centrale lokalne,
 - b) centrale tranzytowe (tandemowe),
 - c) centrale międzynarodowe,
4. techniczne opcje dotyczące połączenia sieci telekomunikacyjnych:
 - 1) połączenia sieci telekomunikacyjnych w budynkach, połączenia sieci telekomunikacyjnych w punktach pośrednich.
5. Zasady kierowania ruchu telekomunikacyjnego do/od operatora sieci przyłączanej wraz z zasadami kierowania ruchu w przypadku braku możliwości realizacji połączenia za pośrednictwem pierwszej drogi kierowania (awaria lub brak przepustowości w punkcie styku sieci).
5. łącza służące do połączenia sieci:
 - 1) rodzaje łączy transmisyjnych:
 - a) fizyczne media transmisyjne,
 - b) szerokość pasma,
 - c) minimalna liczba łączy,
 - d) informacje o jednokierunkowych i dwukierunkowych drogach ruchu,- minimalne wymagania dotyczące zdolności przesyłowych (jeśli ma to zastosowanie),
 - e) dostępne technologie,
 - 2) Terminy implementacji:
 - a) czas realizacji od momentu złożenia zamówienia,
- na początkowe połączenia sieci telekomunikacyjnych (od zamówienia do testów od węzła do węzła),
- na zwiększenie przepustowości już wykorzystywanych połączeń,
 - b) minimalny czas trwania umowy,
 - 3) poziom jakości usług dla łączy
6. oferowane usługi łączenia sieci telekomunikacyjnych:
 - 1) kończenie połączeń,
 - 2) inicjowanie połączeń,
 - 3) komutowanie tranzytowe, włączając w to dostęp do połączeń międzynarodowych,
 - 4) dostęp do podmiotów świadczących usługi, z którymi operator zawarł umowy dotyczące dostępu,
 - 5) łączenie dzierżawionych łączy,
 - 6) dzierżawione łącza krajowe i międzynarodowe,

7. usługi pomocnicze,
8. techniczne specyfikacje interfejsów:
9. opis interfejsów oferowanych w PoI, włączając w to odnośniki do odpowiednich standardów ETSI i/lub zaleceń ITU:
 - 1) elektryczne i fizyczne interfejsy,
 - 2) interfejsy transmisyjne,
 - 3) interfejsy sygnalizacyjne,
 - 4) odnośniki do usług połączenia sieci telekomunikacyjnych oferowanych w PoI,
 - 5) odnośniki do zdolności funkcjonalnych oferowanych za pośrednictwem danego interfejsu,
10. rodzaje połączeń i jakość usług:
 - 1) PSTN, krajowe i zagraniczne,
 - 2) ISDN, krajowe i zagraniczne,
 - 3) jakość oferowanych usług i wymagania jakościowe,
11. świadczenia dodatkowe:
w szczególności dostęp do:
 - a) pomocy telefonistki,
 - b) numerów alarmowych,
 - c) krajowego i międzynarodowego biura numerów,
12. usługi zaawansowane:
 - a) CLIP/CLIR,
 - b) forwardowanie połączeń,
 - c) karty telefoniczne,
 - d) dostęp do numerów bezpłatnych i premiovych,
13. wybór operatora:
 - 1) wybór przy pomocy numeru dostępu operatora NDSMS wybieranego każdorazowo,
 - 2) wybór na stałe z możliwością wybrania innego operatora przy pomocy numeru dostępu operatora NDSMS wybieranego dla poszczególnych połączeń,
14. przenoszalność numerów:
 - 1) przenoszalność między operatorami, jeśli dostępna,
 - 2) przenoszalność geograficzna, jeśli dostępna,
15. ogólne warunki i procedury:
 - 1) procedury postępowania w przypadku, gdy proponowane są zmiany do standardowych warunków umów,
 - 2) procedury testowania interoperacyjności,
 - 3) procedury postępowania w przypadku, gdy proponowane są zmiany w sieciach lub usługach oferowanych przez jedną ze stron, włączając w to sposób dostępu do nowych/zmienionych usług operatora o znaczącej pozycji rynkowej,
 - 4) wspólne korzystanie z urządzeń,
 - a) kanalizacja,
 - b) maszty i wieże,
 - c) fizyczna kolokacja w budynkach,
 - 5) rekonfiguracja central,
 - 6) prognozowanie przyszłych wymagań,
 - 7) wymagania specjalnych urządzeń lub węzłów.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra właściwego do spraw łączności w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 81 ustawy z dnia 21 lipca 2000r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852).

Rozporządzenie zastąpi rozporządzenie z dnia 9 września 1999r. w sprawie ogólnych warunków przyłączania sieci oraz zasad rozliczeń (Dz. U. Nr 79 poz. 897) wydane w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 listopada 1990r. o łączności (Dz. U. z 1995r. Nr 117, poz. 564 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci, rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, wyrównywania deficytu lokalnego, jak również zakresu ofert ramowych.

Wynikiem bardziej szczegółowej delegacji ustawowej zawartej w ustawie Prawo telekomunikacyjne, w stosunku do delegacji stanowiącej podstawę wydania rozporządzenia z dnia 9 września 1999r. w sprawie ogólnych warunków łączenia sieci i zasad rozliczeń, projekt rozporządzenia znacznie szerzej traktuje kwestie związane z zasadami rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych.

W ustawie Prawo telekomunikacyjne, opłaty stanowiące podstawę rozliczeń, o których wyżej mowa powinny być ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników. Powinny także, w przypadku operatora zajmującego pozycję dominującą uwzględniać uzasadnione koszty, związane ściśle z wykonywanymi usługami telekomunikacyjnymi, niezależnie od sposobu ich wykonywania. Konieczność spełnienia tych kryteriów została uwzględniona w nowej regulacji, która m.in. wskazuje elementy tych opłat, które mogą zostać wyodrębnione, a także grupy kosztów, które powinny co najmniej zostać wykazane w strukturze opłat stanowiących podstawę rozliczeń między operatorami. Ponadto przepisy rozporządzenia zobowiązują operatorów o znaczącej pozycji rynkowej do prowadzenia odrębnej ewidencji księgowej dla prowadzonej przez niego działalności w zakresie połączeń międzysieciowych w taki sposób, aby były w niej wykazane wszystkie elementy kosztów i przychodów wraz z podstawą ich obliczania i szczegółowo opisanymi metodami alokacji oraz szczegółową informacją do jakiego stopnia koszty są analizowane.

Ustawa Prawo telekomunikacyjne wprowadziła ponadto obowiązek opracowywania przez operatora zajmującego pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych lub w zakresie świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych tzw. ofert, określających ramowe warunki zawierania umów o połączeniu sieci. W związku z delegacją wynikającą z art. 81 Ustawy, projekt rozporządzenia wprowadza szczegółowe regulacje związane z wymaganiami dotyczącymi zakresu tych ofert.

Znaczne rozszerzenie dotychczasowych regulacji wykonawczych wynika przede wszystkim z zakresu delegacji zawartego w Ustawie Prawo telekomunikacyjne. W dużej mierze jest jednak również podyktowane szybko zachodzącymi zmianami na polskim rynku telekomunikacyjnym, tj. dynamicznym rozwojem tego rynku związanym z pojawianiem się coraz większej liczby podmiotów uprawnionych do świadczenia usług telekomunikacyjnych. Jest to, tym bardziej istotne, że regulowany rozporządzeniem obszar zagadnień odgrywa szczególnie istotną rolę dla rozwoju konkurencji na rynku telekomunikacyjnym. Wprowadzone rozporządzeniem przepisy, zwłaszcza dotyczące zasad rozliczeń, oddzielnej księgowości oraz ofert ramowych jest związane z koniecznością przyjęcia rozwiązań stosowanych w krajach Unii Europejskiej.

Z uwagi na znaczenie, jakie dla rozwoju konkurencji na rynku telekomunikacyjnym odgrywa wprowadzenie przejrzystych i obiektywnych regulacji w obszarze łączności międzysieciowej, w tym w zakresie rozliczeń z tytułu ww. współpracy, w wyniku wprowadzenia niniejszego rozporządzenia należy spodziewać się w długim okresie wzrostu dochodów budżetu państwa.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY**

z dnia 2002 r.

**w sprawie wzoru oznakowania urządzeń spełniających wymagania zasadnicze oraz
danych umieszczanych wraz z oznakowaniem.**

Na podstawie art. 94 ust. 2a ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wzór oznakowania wprowadzanych do obrotu handlowego urządzeń telekomunikacyjnych, które spełniają wymagania zasadnicze,
- 2) dane umieszczane wraz z oznakowaniem.

§ 2.

Oznakowanie powinno być naniesione na aparaturę albo jej tablicę znamionową w sposób widoczny, czytelny i trwałe, a w przypadku braku takich możliwości:

- 1) na opakowaniu aparatury,
- 2) w instrukcji obsługi lub
- 3) dokumencie gwarancyjnym dołączonym do aparatury.

§3.

Wzór oznakowania CP określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4.

1. Po znaku graficznym oznakowania naniesionym na aparaturę, a w przypadku braku możliwości naniesienia na tej aparaturze na opakowaniu, w instrukcji obsługi lub dokumencie gwarancyjnym, umieszcza się w szczególności:

- 1) nazwę producenta,
- 2) znak firmowy lub znak towarowy,

- 3) cyfrę wskazującą rok oznakowania,
 - 4) numer lub nazwę działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej notyfikowanej na podstawie odrębnych przepisów, jednostki lub akredytowanego laboratorium badawczego, producenta bądź przedstawiciela producenta, który na podstawie wykonanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badań wydał jeden z dokumentów:
 - a) certyfikat zgodności,
 - b) potwierdzenie zgodności lub
 - c) raport techniczny oraz opinię potwierdzającą spełnianie przez urządzenie wymagań zasadniczych.
 - 5) numer:
 - a) certyfikatu zgodności aparatury, o którym mowa w pkt 4 lit. a) rozporządzenia,
 - b) potwierdzenia zgodności aparatury, o którym mowa w pkt 4 lit. b) rozporządzenia lub
 - c) raportu technicznego oraz opinii potwierdzającej spełnianie przez urządzenie wymagań zasadniczych, o którym mowa w pkt 4 lit. c) rozporządzenia.
2. Inne znaki mogą być umieszczone na aparaturze, jej instrukcji obsługi, dokumencie gwarancyjnym lub na opakowaniu pod warunkiem, że nie zmniejszają widoczności i czytelności oznakowania oraz nie sugerują tego oznakowania.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Infrastruktury z dnia 2002
r. (poz.)

Załącznik

Wzór oznakowania CP

1. Na znak składają się kolejno ułożone, duże litery CP - w kolorze czarnym.
2. Proporcje podane na rysunku powinny być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów znaku.
3. Wysokość znaku zgodności nie powinna być mniejsza od 5 mm, chyba że nie jest to możliwe z powodu konstrukcji aparatury.

Uzasadnienie

W wynegocjowanym i podpisanym 31 lipca 1998 r. z Komisją Europejską Protokole dotyczącym Europejskiego Porozumienia w sprawie Oceny Zgodności, Polska zadeklarowała stopniowe dostosowywanie posiadanego systemu badań i certyfikacji do systemu obowiązującego w Unii Europejskiej. Celowi temu ma służyć m. in. umieszczanie oznakowania na wprowadzanych do obrotu handlowego urządzeniach telekomunikacyjnych spełniających wymagania zasadnicze.

Przedłożony projekt rozporządzenia ma na celu określenie wzoru oznakowania urządzeń, które spełniają wymagania zasadnicze oraz niezbędnych danych, które powinny być umieszczone wraz z oznakowaniem, mając na uwadze, aby oznakowanie było jednoznaczne i czytelne dla nabywcy.

Uwzględniając wprowadzony przez art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne obowiązek znakowania urządzeń telekomunikacyjnych w sposób wskazujący na spełnianie przez nie wymagań zasadniczych, projekt wprowadza na okres przejściowy wzór znaku zgodności „CP” – przewidziany do stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Przy czym aparatura oznakowana znakiem CP przed dniem akcesji, może być po tym dniu nadal stosowana i jest uznawana za aparaturę spełniającą wymagania zasadnicze. Regulacje te nie wykluczają możliwości oznakowania aparatury znakiem „CE” na podstawie przepisów innych państw.

Oznakowanie urządzeń znakiem CP ma wskazywać, że zapewniono odpowiedni stopień zaufania, iż dany wybór jest zgodny z wymaganiami i specyfikacjami technicznymi. Dlatego też po znaku graficznym oznakowania naniesionym na aparaturę, a w przypadku braku możliwości naniesienia na tej aparaturze na opakowaniu, w instrukcji obsługi lub dokumencie gwarancyjnym, umieszcza się w między innymi nazwę producenta, znak firmowy lub znak towarowy, nazwę działającej w Polsce jednostki notyfikowanej, akredytowanego laboratorium badawczego lub producenta bądź przedstawiciela producenta, który na podstawie wykonanych w Polsce badań wydał certyfikat zgodności, potwierdzenie zgodności lub raport techniczny oraz opinię potwierdzającą spełnianie przez urządzenie wymagań zasadniczych.

Rozporządzenie nie wywołuje bezpośrednich obciążeń dla budżetu państwa, gdyż obowiązek oznakowania urządzeń jest związany z czynnością wprowadzania do obrotu i dotyczy producentów aparatury, ich przedstawicieli i importerów.

Należy jednak mieć na uwadze, iż skuteczne funkcjonowanie przepisów tego rozporządzenia wymaga stworzenia w Polsce sprawnego systemu nadzoru rynku urządzeń telekomunikacyjnych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami zasadniczymi, zarówno w fazie wprowadzania wyrobów do obrotu, jak wobec wyrobów pozostających w obrocie.